Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scânteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

In numărul de azi:

Anul X Seria II-a Nr. 1462 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 6 Ianuarie 1954

Principalul în lecţii: calitatea

Anul de învăţământ politic U.T.M. este în plină desfăşurare. Mii de utemişti şi tineri studiază în cercuri şi cursuri politice minunata învăţătură marxist-leninistă, învăţătura care ne călăuzeşte în lupta pentru o viaţă fericită şi plină de bucurii. Invăţământul politic face parte integrantă din educaţia comunistă a tineretului. Studiul politic contribue la creşterea şi educarea unor asemenea tineri care să fie demni de marea cinste de a fi candidaţi şi apoi membri de partid.

In patria noastră, poporul muncitor — şi în rândurile sale utemiştii şi tinerii — luptă activ pentru aplicarea în viaţă a programului elaborat de Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 August 1953 cu privire la creşterea nivelului de trai al oamenilor muncii. Pentruca rezultatele muncii tinerilor să fie cât mai rodnice este necesar ca aceştia să lupte pentru a-şi ridica necontenit nivelul politic şi ideologic, prin studierea perseverentă a marxism-leninismului, în strânsă legătură cu practica, să cunoască temeinic documentele partidului nostru — model de însuşire şi aplicare creatoare a învăţăturii marxist-leniniste la condiţiile specifice din ţara noastră.

Hotărîrea Plenarei a X-a a C.C. al U.T.M. pune în faţa organelor şi organizaţiilor U.T.M. sarcina de a se ocupa de îmbunătăţirea muncii de propagandă, să combată orice manifestare de bucherism şi citatomanie, orice manifestare a cultului personalităţii, să instruiască cu grijă propagandiştii, să-i înveţe să lege necontenit teoria de practică.

Problema esenţială a lecţiilor şi discuţiilor în cercurile şi cursurile politice este conţinutul de idei.

Asigurarea unui înalt nivel ideologic al lecţiilor, grija pentru puritatea lor ideologică, trebue să fie preocuparea principală a propagandistului, deoarece propagandistul este veriga principală în asigurarea calităţii învăţământului politic de organizaţie. Pregătirea sa teoretică şi metodologică, simţul său de răspundere, atenţia şi grija în pregătirea lecţiilor şi seminariilor sunt factori de seamă care contribue în cea mai mare măsură la îmbunătăţirea continuă a conţinutului lecţiilor şi seminariilor.

In lecţii şi seminarii, tezele teoretice ale marxism-leninismului trebue să fie expuse în legătură indisolubilă cu practica construirii socialismului. Lecţiile şi seminariile trebue să fie un prilej de înarmare temeinică a cursanţilor cu problemele cele mai importante care se ridică în satul, oraşul, regiunea în care locuesc, în legătură cu sarcinile ce decurg din hotărîrile partidului şi guvernului.

Cu drag vin tinerii la acele cursuri politice ai căror propagandişti dau atenţie problemelor esenţiale şi studiului creator al învăţăturii marxist-leniniste.

Dar sunt unii propagandişti care îşi închipuie că dacă vin în faţa cursanţilor cu unele fraze pompoase, lipsite de conţinut, şi-au îndeplinit datoria, fără să-i intereseze rezultatele reale ale muncii lor. Astfel s'a întâmplat cu tovarăşul Lovin, propagandist al unui cerc politic dela Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" care s'a prezentat în faţa cursanţilor cu totul nepregătit. Pentrucă lecţia trebuia ţinută, tovarăşul Lovin a copiat la repezeală din materialul ajutător unele idei şi a pierdut din vedere esenţialul. Astfel lecţia nu a avut înlănţuirea de idei necesară, nu a scos în evidenţă cauzele reale ale unor evenimente social-istorice. El n'a ştiut să explice cauzele crizei economice din 1929—1933; el nu cunoştea nici problemele economice specifice actualei faze a regimului democrat-popular din patria noastră. Iată cum datorită nepregătirii temeinice a propagandistului aşa zisa lecţie pe care a ţinut-o tovarăşul Lovin a semănat confuzii, n'a lămurit problemele şi deci nu şi-a atins scopul. Deasemeni tovarăşul Lovin în discuţiile în cercul politic foloseşte metoda întrebărilor şi a răspunsurilor care înlătură discuţiile libere şi vii, reducând studiul la o memorare mecanică şi bucherească a diferitelor citate şi noţiuni teoretice fără a pătrunde în miezul problemelor studiate. Goana bucherească după definiţii şi după citate trebue să fie cu hotărîre combătută deoarece ea face ca cei ce studiază să nu poată aprofunda esenţa învăţăturii marxist-leniniste, studiul nefiind-le un ajutor în rezolvarea problemelor practice.

O bună organizare a activităţii cercului politic de către propagandist, este în măsură să ajute mult ridicarea calităţii lecţiilor şi seminariilor. Preocuparea şi controlul pentru a cunoaşte cum este studiat materialul bibliografic de către cursanţi, cercetarea caietelor de studiu, consultaţiile în grup sau individuale sunt mijloace bune de ajutor practic dat cursanţilor. Stimularea participării cursanţilor la discuţii, folosirea literaturii în tratarea problemelor sunt menite să contribue la realizarea unor seminarii atractive şi pline de conţinut.

O atenţie deosebită trebue să dea propagandiştii desfăşurării lecţiilor la timp după program. Rămânerea în urmă cu lecţiile şi seminariile, duce la scăderea calităţii învăţământului politic în cursurile şi cercurile politice.

Organizaţiile de bază U.T.M. au sarcina şi datoria să se preocupe cu grijă şi interes de învăţământul politic. Comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. au datoria să controleze dacă propagandiştii urmează seminariile de instruire şi să-i tragă la răspundere pe acei care nu frecventează aceste seminarii. Seminariile cu propagandiştii de pe lângă comitetul raional sau orăşenesc U.T.M. au tocmai scopul să adâncească cunoştinţele propagandiştilor, să-i ajute în aprofundarea tezelor de bază ale teoriei marxist-leniniste, să-i ajute să-şi însuşească temeinic hotărîrile partidului şi guvernului nostru, să-şi ridice nivelul de cunoştinţe economice şi să cunoască problemele vieţii internaţionale.

Seminariile periodice cu propagandiştii ajută la perfecţionarea măestriei propagandistice şi constitue un prilej bun pentru schimbul de experienţă între propagandişti. Totodată comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. să vegheze ca lecţiile să nu fie amânate ci să mobilizeze cursanţii cu regularitate la şedinţele cercului politic. In şedinţe de comitet, în adunări generale ale organizaţiilor de bază U.T.M. să fie luat în discuţie periodic studiul politic al utemiştilor şi să se urmărească creşterea nivelului politic şi ideologic al tinerilor neutemişti încadraţi în învăţământul politic U.T.M.

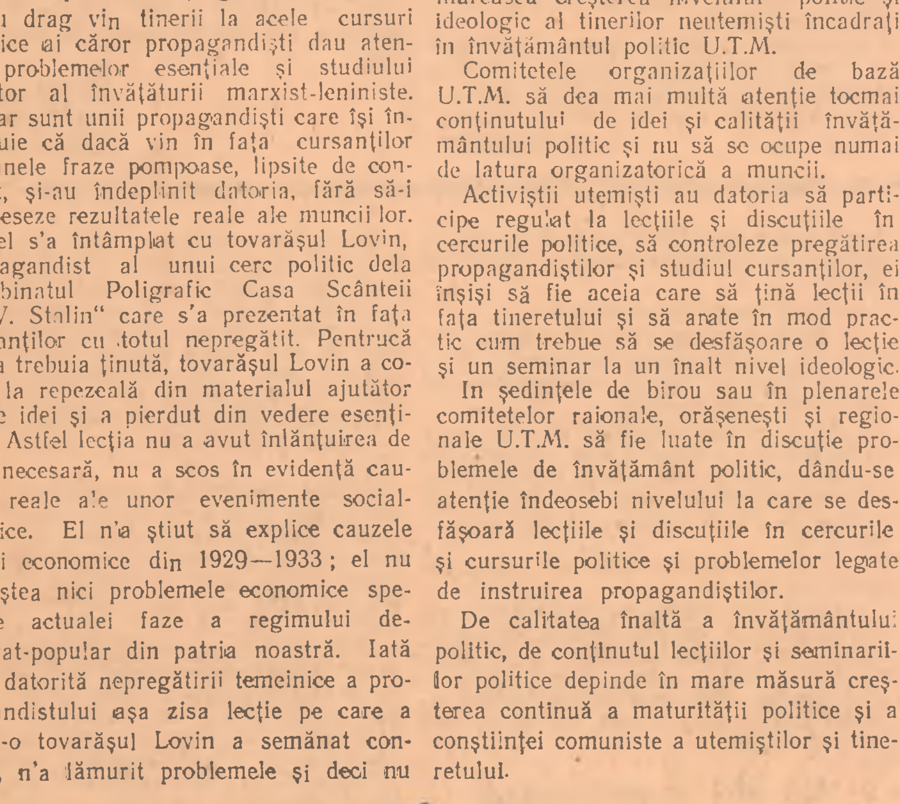
Comitetele organizaţiilor de bază U.T.M. să dea mai multă atenţie tocmai conţinutului de idei şi calităţii învăţământului politic şi nu să se ocupe numai de latura organizatorică a muncii.

Activiştii utemişti au datoria să participe regulat la lecţiile şi discuţiile în cercurile politice, să controleze pregătirea propagandiştilor şi studiul cursanţilor, ei înşişi să fie aceia care să ţină lecţii în faţa tineretului şi să arate în mod practic cum trebue să se desfăşoare o lecţie şi un seminar la un înalt nivel ideologic.

In şedinţele de birou sau în plenarele comitetelor raionale, orăşeneşti şi regionale U.T.M. să fie luate în discuţie problemele de învăţământ politic, dându-se atenţie îndeosebi nivelului la care se desfăşoară lecţiile şi discuţiile în cercurile şi cursurile politice şi problemelor legate de instruirea propagandiştilor.

De calitatea înaltă a învăţământului politic, de conţinutul lecţiilor şi seminariilor politice depinde în mare măsură creşterea continuă a maturităţii politice şi a conştiinţei comuniste a utemiştilor şi tineretului.

Copilărie fericită

Astăzi, prin grija partidului şi guvernului, tinerele vlăstare ale patriei noastre trăesc o copilărie fericită.
In căminele de zi şi grădiniţele sezoniere, copiii învaţă jocuri, cântece, poezii, şi se ocupă cu diferite îndeletniciri care le desvoltă sentimentul frumuseţii, curajului, iscusinţei şi spiritul de colectivitate.
In fotografie: In sala de lucru a căminului de zi „Viaţa Nouă" al salariaţilor din învăţământ din oraşul Timişoara, copiii se îndeletnicesc cu diferite construcţii şi desene.

De pe cuprinsul patriei noastre

★

Pentru sporirea producţiei animale

ORAŞUL STALIN. — Ca şi în celelalte regiuni ale ţării, gospodăriile agricole colective din regiunea Stalin se întăresc necontenit. Indrumaţi de către organizaţiile de partid şi ajutaţi de către stat, colectiviştii îşi dezvoltă multilateral gospodăriile lor colective. O atenţie deosebită a fost dată creierii fermelor zootehnice. In anul 1953, în gospodăriile colective din regiune, efectivul cabalinelor a crescut cu 73 la sută faţă de anul 1952, al taurinelor cu 75 la sută, al porcinelor cu 81 la sută, al ovinelor cu 76 la sută, etc.

Gospodăria agricolă colectivă „Horia Cloşca şi Crişan" din Bod, raionul Stalin, constituie un exemplu în dezvoltarea creşterii vitelor. După 3 ani dela înfiinţare, gospodăria are o fermă cu 57 de vaci cu lapte, rasa Siementhal, 133 de boi şi 59 junci. Gospodăria are deasemeni o fermă cu 215 porci şi scroafe de prăsilă, rasa „Marele alb", o fermă cu 300 de oi şi tineret de rasa ţigaie, 184 de păsări etc.

La această gospodărie colectivă se construieşte un grajd pentru 100 de vaci cu lapte, după modelul grajdurilor din Uniunea Sovietică. Grajdul de vaci are linii de vagonete, bazine de apă, instalaţii pentru folosirea aparatelor electrice de muls, camere speciale pentru nutreţuri şi pentru prelucrarea laptelui. Până acum, această construcţie a fost ridicată în roşu.

In gospodăriile agricole colective din raionul Stalin au fost construite numai în anul 1953, 5 grajduri model, 3 magazii pentru cereale, două remize, 3 silozuri, un atelier de fierărie, etc.

Preocupaţi de continua dezvoltare a avutului obştesc şi colectiviştii din raionul Sighişoara au dat o atenţie deosebită construcţiilor gospodăreşti. Cu veniturile realizate, ei au construit 6 grajduri model, 11 coteţe de păsări, 6 magazii pentru cereale, 6 remize, 2 adăposturi pentru stupi, o îngrăşătorie de porci, etc.

Colectiviştii din regiunea Stalin sunt hotărîţi să respecte cu stricteţe prevederile legii privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creşterii animalelor în anii 1954—1956.

(Agerpres)

Noi membri în întovărăşirile din raionul Hârlău

Ţăranii muncitori întovărăşiţi din raionul Hârlău, regiunea Iaşi, sprijiniţi în munca lor de staţiunile de maşini şi tractoare, au obţinut în vara anului trecut recolte cu mult sporite la hectar faţă de cele ale ţăranilor muncitori cu gospodării individuale.

Intovărăşirea agricolă din satul Prisăcani a realizat peste 2400 kg. de grâu la hectar, întrecând cu 1200 kg. grâu la hectar recolta obţinută de ţăranii muncitori cu gospodării individuale.

Aceasta a făcut ca numeroşi ţărani muncitori să se convingă de roadele muncii în comun şi să ceară să fie şi ei primiţi în întovărăşire.

In comuna Deleni, în anul 1953, s'au mai înscris în întovărăşire 45 familii de ţărani muncitori cu 59 hectare teren. Printre cei care s'au mai înscris sunt şi ţăranii muncitori Gheorghe Cristea, Vasile Păslaru, şi alţii. Şi în satul Buhalniţa, în urma rezultatelor obţinute de întovărăşiţi pe lângă cele 27 de familii s'au mai înscris încă 10 familii de ţărani muncitori.

Acum în raionul Hârlău sunt 22 întovărăşiri agricole ce cuprind 703 familii de ţărani muncitori cu 875 ha. teren arabil.

(Agerpres).

★ ★

Gânduri de viitor...

Noroc, şi „La mulţi ani" Grigore, îl salută Dinu Vasile pe tovarăşul său.

— „La mulţi ani", îi răspunse acesta, strângându-i vesel mâna. Şi tu ai venit mai devreme?

— Am venit, eram nerăbdător. Ştiam eu că nici pe voi nu vă rabdă inima, şi că o să veniţi la lucru mai devreme ca deobicei.

In secţie, Dinu Vasile mai găsi pe tinerii Avrămiţă Trandafir, Ion Alexandru, Mitu Mihai, membri ai brigăzii.

Şi după ce îşi povestiră felul în care şi-au petrecut revelionul, pe nesimţite aduseră discuţia despre anul care a trecut.

Işi amintiseră de luna Iunie, când a luat fiinţă brigada. La început a fost mai greu, dar mai apoi nimeni nu a reuşit să-i întreacă. Depăşirea normei a crescut dela 20 la sută la 70-90 şi a ajuns în scurt timp până la 100 la sută. Luna Iulie a însemnat un pas şi mai hotărîtor în activitatea brigăzii. Schimbul de experienţă pe care l-au făcut la uzinele „Matyas Rakosy" i-a făcut pe tinerii strungari din brigadă să aplice trei metode deodată: metoda Voroşin, Ciutchih şi Bâcov-Bortchevici. Primul care a aplicat metoda de tăiere rapidă a metalelor a fost Ion Grigore. Metoda Voroşin a fost aplicată mai întâi de Dinu Vasile. Datorită acestei metode brigada a reuşit ca în timpul planificat să prelucreze în loc de 25 de piese câte 200 şi chiar 300.

In luna August, Dinu şi Grigore au fost declaraţi stahanovişti. De multe ori Dinu le spunea tovarăşilor săi din brigadă:

— Dacă suntem din brigada nr. 1, apoi să facem în aşa fel încât să fim fruntaşi în uzina I.O.R.!

Legătura strânsă cu organizaţia de bază U.T.M., ajutorul permanent al comuniştilor, a făcut ca brigada să nu aibă niciodată goluri în producţie. Cu câte trei, patru ore înainte ca fiecare tânăr să-şi termine lotul de piese, aveau deja pregătit materialul pentru prelucrat. In acest fel, se ajungea ca aproape la fiecare sfârşit de lună brigada să aibă o depăşire a normei de 100 la sută.

Noul an l-au întâmpinat tinerii din această brigadă cu 10 zile mai devreme.

Eu zic, — spuse Dinu — ca în 1954, angajamentele noastre să fie: îngrijirea maşinilor pentru un randament mai mare, lichidarea întârzierilor dela serviciu, folosirea integrală a celor 480 de minute.

— Şi să muncim în aşa fel, ca să ne îndeplinim visul de a ajunge cu toţii stahanovişti, cât mai curând, complectă Mitu.

Sună sirena. Tinerii se pregăteau să meargă la strungurile lor.

— Ce-aţi zice, tovarăşi, le spuse Dinu, dacă depăşirea normei în medie pe brigadă, în această primă zi a anului 1954 ar fi de 25 la sută?

— Aşa vom face. Ne vom strădui ca ea să fie şi mai mare, aprobară în cor membrii brigăzii.

Orele trec. Strungurile îşi cântă cântecul atât de iubit de strungari. Mâinile se prind mai hotărît pe manivele. Spiralele pătrund mai adânc în metalul roşcat.

Dinu flueră. Este fericit. Ştie că brigada îşi va respecta angajamentul. Şi acele de pe cadranul ceasului din peretele sălii de maşini, se apropie încet, încet de orele 15.30. Un minut... două, şi lucrul a încetat. Maistrul Anghel, la cererea membrilor brigăzii, calculă cu cât fusese depăşită norma în ziua de 4 Ianuarie.

— 35 la sută. V'aţi respectat angajamentul? îi întrebă el iscoditor.

— L-am depăşit tovarăşe maistru, păi cu noi te pui? răspunseră membrii brigăzii. Şi dacă vrei să ne afli secretul, zise Dinu, ţi-l spunem: vrem să'ntâmpinăm primăvara mai curând decât ceilalţi muncitori.

Maistrul, zâmbi ca un părinte.

Da! zise el, aduceţi primăvara mai repede, pentrucă ea încălzeşte inimile oamenilor, şi-i îndeamnă şi pe alţii să facă la fel ca voi...

Corespondent
ION TEOHARIDE

Primele produse în anul 1954

Sirenele fabricilor şi uzinelor din oraşul Ploeşti au anunţat începerea primei zile de muncă în anul 1954.

De prin toate cartierele, muncitorii au pornit mai devreme spre fabrici, fiecare cu gândul să obţină cele mai frumoase succese în prima zi de muncă a noului an.

★

Textiliştii fabricii „Dorobanţul" au intrat grăbiţi pe poarta fabricii. In această zi, mai devreme ca oricând ei se aflau la războaiele de ţesut. La secţia apretură, muncitorii începuseră călcatul şi finisatul primilor metri de stofă produşi în anul 1954.

In primele cinci ore de activitate, membrii brigăzii nr. 8 au dat cu 66 metri stofă mai mult, peste norma prevăzută.

Succese deosebite au obţinut şi ţesătorii care lucrează la mai multe războaie. Ţesătorul Dinu Cristea, care lucrează la trei războaie, a reuşit să obţină, la ţesături de stofă, o depăşire de 42 la sută.

Alături de ceilalţi muncitori ţesătoarele Dumitrescu Siţa şi Ciuberea Veronica au obţinut în cele opt ore de muncă o depăşire a normei de peste 40 la sută.

Pe întreaga fabrică, în primul schimb, s'a produs cu 6,5 la sută mai multă stofă decât prevedea sarcina de plan.

★

Cu un avânt deosebit şi-au început munca în prima zi a noului an şi muncitorii dela uzinele „Ceramica" din Ploeşti.

In secţia turnătorie, formele erau aranjate în ordine, gata pentru a fi modelate. Turnătorul fruntaş Tudoroiu Dumitru şi stahanovistul Vasile Jalbur au turnat în schimbul lor, primul cu 6 piese şi al doilea cu 8 piese, mai mult decât aveau planificat în acea zi.

In secţia modelărie, stahanovistul Iacob Vasile a executat în cele opt ore de lucru cu 200 farfurii mai mult decât avea prevăzut, depăşind în primele patru ore norma cu 30 la sută.

O deosebită atenţie este acordată picturii obiectelor de uz casnic. Datorită elanului cu care au muncit, Elena Ilidemberg şi Florica Demeş, şi-au depăşit norma la pictarea vaselor cu 50 la sută.

Cu succese sporite, şi-au început activitatea, în prima zi de muncă a noului an, muncitorii din industria uşoară din oraşul Ploeşti.

★

Din prima zi — depăşiri de normă

CLUJ (dela corespondenta noastră **Livia Lövenstein**).

4 Ianuarie 1954. In halele luminoase ale atelierelor „16 Februarie" din Cluj, au fost prinse panouri cu tradiţionala urare „Boldog Uj Evet Kivanoc" (La mulţi ani). Prin această urare scrisă cu dragoste, muncitorii îşi exprimă dorinţa ca noul an să fie plin de noi victorii.

După ce utemistul Ion Fuzeşi şi membrii brigăzii pe care el o conduce au citit cuvintele scrise pe panou, s'au îndreptat spre locul de muncă. „Să dăm patriei tot mai multe locomotive" a fost lozinca cu care a început munca în prima zi a anului 1954, brigada lui Fuzeşi.

Pe graficul de producţie, din secţia locomotive, stă scris la loc de cinste: „Brigada condusă de utemistul Ion Fuzeşi, şi-a depăşit norma în ultimele zile ale anului 1953 cu 260 la sută".

Apahideanu Gheorghe, s'a apropiat de Nagy Iuliu şi i-a şoptit la ureche, ca o mare taină:

— Hai să fim în fruntea întrecerii în anul în care am păşit. Vrei?

Nagy Iuliu, a dat din cap în semn de aprobare.

★

Intr'un colţ al secţiei de strungărie, s'a produs un şuvoi de scântei jucăuşe. Tânărul frezor Traian Silvăşeanu n'avea timp să se uite cum se împrăştiau scânteile, căci privea fix la piesa pe care o lucra. Braţul lui părea mai energic ca oricând. Aplicând metoda frezării rapide, pe care şi-a însuşit-o cu ajutorul stahanovistului Toma Teodorescu, dela atelierele „Griviţa Roşie", şi-a depăşit norma cu 230 la sută.

In aceeaşi zi, Apahideanu Gheorghe şi Nagy Iuliu au depăşit norma cu 145—150 la sută.

In secţia de forjat, ciocanele puternice lovesc în fierul înroşit.

In câteva secunde piesa este gata. Atenţia lor este îndreptată înspre calitate. Printre cei care au muncit în mod deosebit, se află grupa tinerilor, condusă de Iuliu Vaida. Prima bucurie în noul an a fost depăşirea normei cu 99 la sută.

Realizările obţinute, în prima zi a celui de al patrulea an al cincinalului, sunt garanţia, că tinerii de aici, alături de vârstnici, vor îndeplini sarcinile de plan înainte de termen.

In zilele vacanţei

In zilele acestea ale vacanţei şcolare, mii de pionieri se îndreaptă zilnic spre frumosul lor palat de pe dealul Cotrocenilor. Aci se desfăşoară în permanenţă o vie activitate culturală, artistică, sportivă, care dă posibilitatea copiilor să petreacă o vacanţă minunată.

In sălile palatului au loc întrecerile dintre pionieri sub lozinca „Să dezlegăm jocuri şi rebusuri", care pasionează sute de şcolari. Zilnic, un mare număr de pionieri frecventează bogata bibliotecă a palatului, citind cărţi ştiinţifice, literare, etc.

In grădina palatului este o animaţie deosebită. Pionierii au la dispoziţie mai multe patinoare, săniuş, ei sburdă voioşi prin aleile încărcate de zăpadă.

Mii de pionieri aşteaptă cu înfrigurare minunatul Carnaval pionieresc, care se va desfăşura în după amiezele de 8 şi 9 Ianuarie, în jurul unui frumos pom de iarnă, amenajat în sala de jocuri. Vor fi măşti, costume, surprize, pantomime, muzică, veselie — un moment al vieţii fericite a copiilor din ţara noastră.

(Agerpres)

Tineri constructori ai socialismului din ţările de democraţie populară

Medicul veterinar

Păşeşte rar, gânditor, cu fruntea încreţită de cute paralele ce tăinuiesc o mare frământare. Nu vede şi nu aude nimic în jurul-i. Gândurile lui se învârtesc în jurul aceleiaşi întrebări: „Dece nu au sătenii încredere în mine? Poate pentrucă sunt tânăr? Cred că nu mă pricep îndeajuns la vite? Da! asta este, probabil..." Şi deodată, cu voce tare, exclamă ca şi cum s'ar adresa cuiva: „Trebue să găsesc o soluţie! O să-mi fie greu la început, dar... mă voi lupta, aceasta este menirea mea!"

— Dar ce gânduri frământă pe tovarăşul medic, şi încă înainte de răsăritul soarelui? Noroc!.. îl salută zâmbind un moşneag. Inţeleg... eu care sunt bătrân să am griji, da' nu un om tânăr ca dumneata...

— Hei moşule, avem şi noi tinerii preocupările noastre. Dar... nu e vorba despre asta. Uite, bade Toldi, ştiu că eşti cel mai destoinic cioban de la stâna Jázság şi mai ştiu că bacii mai tineri ascultă de dumneata.

— Da, zâmbi moşul cu mustăţile răsucite încreţindu-şi fruntea ce aduce cu a unui înţelept bătrân din poveste. Eu mă împac bine cu ciobanii — dar nici de mine nu ascultă chiar întotdeauna, de multe ori fac ce le trece prin cap. Deaceea, mai zilele trecute, am avut ceva pierderi în oi şi în momentul de faţă mai multe suferă de gălbează. Un văl de tristeţe îi turbură privirea şi tăcu să i se adâncească sbârciturile de pe faţa lui pârlită de soare. Dar... şi aşa cum le doftoricesc eu nu e deajuns; pilulele negre se găsesc greu şi...

— Moşule, ajută-mă dumneata — spuse medicul tresărind parcă. Ceilalţi nu prea ascultă la ce le spun, pe când dumneata ai toată autoritatea; apoi vom vedea noi şi de pilule.

Bătrânul cioban strânse mâna interlocutorului său în semn că a înţeles şi încuviinţă din cap. Da, aşa este gândi în sinea lui, medicul este tânăr şi gospodarii nu prea au încredere în el.

— Apoi, dacă-i aşa, hai tovarăşe doctor să convingem bacii cât de binefăcător este ajutorul dumitale pentru buna îngrijire a oilor.

. . . .

Roadele ajutorului s'au arătat curând. Ori de câte ori avea vreo nedumerire, chiar cel mai pornit până mai adineauri împotriva „neştiinţei" medicului, acum se exprima cu multă încredere: „Hai şi-om întreba pe tovarăşul medic, că el ştie ce să facă oiţei noastre bolnave!" Şi tânărul medic veterinar György Kertész arată ciobanilor, cum trebuesc îngrijite oile; despre hrana, despre mulsul lor şi mai ales despre prevenirea întinderii unor boli — cum ar fi gălbeaza — izolarea celor atinse, de restul turmei... şi multe alte lucruri folositoare cu privire la creşterea ovinelor în bune condiţiuni şi fără pierderi. Da, aceasta a fost lupta sa de început în muncă. Şi a izbândit.

Iată-l acum cu fruntea senină, umblând iute dela cooperativa agricolă de producţie la fermă, dela fermă la gospodăriile individuale, şi de acolo acasă pentru a-şi umple geanta cu fel de fel de medicamente.

Trebue să umble repede de ici-colo căci altfel ce s'ar face cu cele 700 gospodării şi cele 3 circumscripţii din Jazsberény ce i-au fost încredinţate? Tânărul medic este conştient de faptul că bunăstarea poporului e legată şi de creşterea numărului animalelor de obţinerea unor rase cât mai bune de oi; iată dece György Kertész depune toate forţele pentru a răspunde cu cinste acestei înalte sarcini. El munceşte neobosit pentru înflorirea continuă a Republicii Populare Ungare, pentru bunăstarea poporului muncitor. Deşi are o sumedenie de sarcini, totuşi tânărul medic veterinar îşi face vreme să stea de vorbă cu crescătorii de animale, spre a le da sfaturi necesare cu privire la îngrijirea vitelor.

Deaceea nu rareori el poate fi întâlnit pe motocicletă însoţit de un ţăran sau de un crescător de animale, făcând vizite la gospodăriile sătenilor. E uşor de recunoscut. Cu părul zbârlit, cu pantalonii bufanţi şi cu geanta la umăr ce aduce mult cu cea a poştaşului. Acolo are trusa de medicamente: seruri, vaccinuri, siringi, pilule şi alte ustensile doctoriceşti.

Pe neaşteptate sătenii se pomenesc cu medicul cel grijuliu.

— Hei, cum le merge vitelor dumitale, tovarăşe Hocsung?

— Toate sunt bune tovarăşe medic — numai că Floriana mă cam pune pe gânduri; nu-i în apele ei, nu mănâncă şi nu ştiu dece.

— Să mergem s'o vedem — zise doctorul, gândind unde stă buba. Ajuns în grajd, examinează vita cu atenţie. In iesle, spre mirarea sa, medicul găseşte pale umede, mucezite sub lucerna pusă de curând. Acelaş lucru sub iesle.

— Iată, priveşte tovarăşe Hocsung, de ce Floriana nu mai mănâncă şi s'a împuţinat laptele; ieslea trebue curăţită de resturi iar, grajdul bine aerisit. Dacă vei face aceste lucruri fii sigur că Floriana va mânca cu poftă şi se va simţi bine.

Ţăranul l-a mulţumit frumos medicului strângându-i cu putere în semn de recunoştinţă amândouă mâinile. După o săptămână, când tânărul medic a mai dat o raită pe la tovarăşul Hocsung, Floriana rumega liniştită după ce golise ieslea de fân.

. . . .

Preţioase sunt sfaturile acestui tânăr medic veterinar! Dacă la cooperativa agricolă de producţie se iveşte vreun caz de boală, tratamentul este aplicat în faţa crescătorilor, care sunt convocaţi pentru acest scop. Multe lucruri au de învăţat dela medic tinerii crescători de vite lipsiţi de experienţă. La Cooperativa agricolă de producţie din comuna Ago se află o mare crescătorie de porci. Fiind chemat odată aici, medicul constată dureri stomacale ivite de curând la porci. Cercetând minuţios cauza, află că hrana nu le-a fost bine preparată şi că le-a lipsit mişcarea suficientă. Pentru a veni şi mai mult în ajutorul tinerilor crescători de animale medicul Kertész după ce a indicat tratamentul ce trebue aplicat porcilor, le-a recomandat crescătorilor cartea cunoscutului crescător de vite din Uniunea Sovietică, P. N. Cudriavţev. Această carte le-a fost tinerilor de un mare folos, deoarece — după studierea ei — nu s'au mai ivit neajunsuri în creşterea animalelor.

Da, György Kertész munceşte neobosit. In discuţiile lor, ţăranii vorbesc cu multă dragoste despre acest „om de ispravă" cum îl numesc ei. Tânărul medic veterinar György Kertész a fost răsplătit pentru munca sa entuziastă, plină de abnegaţie. In camera sa de lucru deasupra biroului se află aşezată diploma „Crescător de vite eminent".

M. CRIŞAN

Colţul ştiinţei şi tehnicii

III. Despre atomi şi energia atomică *)

In articolele precedente am văzut cum au evoluat cunoştinţele oamenilor cu privire la structura materiei, am văzut din ce fel de particule este constituit atomul şi nucleul său şi cum putem transforma unii atomi în alţii prin modificarea structurii intime a nucleelor lor. In articolul de faţă vom arăta pe scurt care este modul practic de producere a energiei nucleare, care sunt fenomenele ce stau la baza funcţionării pilelor atomice şi care sunt foloasele directe şi indirecte pe care le obţinem din funcţionarea acestor pile.

La baza funcţionării pilei atomice stă un tip deosebit de reacţie nucleară provocată de om. Acest tip de reacţie poartă numele special de *fisiune* (spargere). Fisiunea se deosebeşte radical de reacţiile nucleare obişnuite de care am vorbit în articolul trecut.

Aceste reacţii nucleare provocate de neutroni, protoni sau particule alfa accelerate artificial, aveau ca rezultat fie emiterea din nucleu a unui fragment relativ uşor (un proton, un neutron, o particulă alfa) fie captura particulei proiectil. Energia degajată cu acest prilej era relativ *mică* mai ales că fenomenul se produce foarte rar.

Situaţia s'a schimbat fundamental prin descoperirea fisiunii uraniului.

Metalul greu uraniu este un amestec de mai mulţi izotopi respectiv uraniu 238 (U 238), U 234 şi U 235. Nucleele acestor izotopi conţin după cum ştim acelaş număr de protoni şi se deosebesc numai prin numărul de neutroni pe care-l conţin.

Cei 3 izotopi nu se întâlnesc în natură în aceeaş proporţie. Din 10.000 de atomi de uraniu, 9928 aparţin speciei U 238, 71 speciei U 235 şi numai 1 speciei U 234. Vedem deci că practic au importanţă numai izotopii U 238 şi U 235, cel de al doilea fiind prezent în uraniul natural într'o proporţie extrem de mică.

Cei trei izotopi ai uraniului sunt radioactivi şi se dezintegrează prin emitere de particule alfa. Perioadele lor (adică timpul după care o cantitate din izotopul respectiv se reduce la jumătate, prin dezintegrare) sunt de sute de mii şi chiar miliarde de ani. Prin urmare uraniul natural ne apare ca un element aproape stabil, atât de înceată este dezintegrarea lui.

Ce se întâmplă însă dacă trimitem asupra unui bloc de uraniu un fascicol de neutroni?

In acest caz se manifestă o deosebire radicală între cei doi izotopi mai abundenţi U 238 şi U 235. Uraniul 238 captează neutroni şi se transformă într'un izotop nou al uraniului: U 239, care printr'un şir de dezintegrări se transformă într'un element nou, inexistent în natură, numit plutoniu.

In schimb, nucleul de uraniu 235 se rupe sub acţiunea neutronilor în două fragmente aproximativ egale (cum se spune: fisionează) degajând o energie de aproape 50 de ori mai mare decât aceea a particulelor alfa ale uraniului. Dar nici această enormă degajare de energie nu ar fi interesantă din punct de vedere practic dacă nu ar exista posibilitatea de a provoca acest fenomen deodată la un număr suficient de mare de nuclee atomice. Intr'adevăr, energiile particulelor alfa şi ale fragmentelor de fisiune sunt foarte mari în comparaţie cu energiile din lumea atomului, dar foarte mici în comparaţie cu energiile folosite în viaţa practică. Dacă provocăm însă o *reacţie nucleară* în toate nucleele dintr'un gram de substanţă, atunci energia degajată este incomparabil mai mare decât cea obţinută prin *arderea chimică*, a aceleiaşi cantităţi de substanţă. Astfel, de exemplu, formarea nucleelor de heliu (adică a particulelor alfa), din protoni şi neutroni, se produce cu degajare de energie. Această „ardere nucleară" degajă (pentru un gram de heliu) o căldură de 175 miloane de calorii. Această căldură poate fi obţinută numai prin *arderea chimică* a 20 de tone de cărbune. Energii cam la fel de mari se degajă la fisiunea nucleelor de uraniu sau de plutoniu. Dar pentruca la reacţie să nu ia parte numai atomi izolaţi, ci bucăţi întregi de uraniu, reacţia nucleară trebue să se propage dela un atom la altul, prin întregul bloc de uraniu. Acest lucru nu ar fi posibil dacă pe lângă cele două fragmente grele nu ar rezulta din reacţia de fisiune şi un număr de neutroni liberi (până la 3).

După cum a arătat Joliot-Curie, aceşti neutroni suplimentari emişi în fisiune sunt capabili să provoace noi fisiuni în nucleele atomilor învecinaţi. Aceasta duce la dezvoltarea unei reacţii nucleare de tip nou, numită reacţie de fisiune în lanţ. Odată pornită — prin iradierea cu neutroni dela o sursă exterioară oarecare — această reacţie se dezvoltă dela sine în toată massa de uraniu. Este limpede că în acest mod se poate degaja dintr'odată o energie uriaşă nu numai în comparaţie cu energiile din atomi, ci şi în comparaţie cu energiile din viaţa practică.

Dificultăţile ce stau în calea aplicării practice a acestei reacţii în lanţ sunt legate mai ales de faptul că numai nucleele de U 235 sunt utile pentru reacţia în lanţ. Nucleele de U 238 captează neutronii şi prea puţini dintre ei reuşesc să provoace fisiunea rarelor nuclee de U 235. Este drept că prin metode extrem de complicate şi costisitoare cei doi izotopi pot fi aproape în întregime separaţi. Dacă obţinem un bloc de U 235 pur, atunci la primul neutron pe care îl „injectăm" în el, reacţia de fisiune se propagă cu o viteză enormă dela un nucleu la altul şi dacă este suficient de mare pentruca să nu se piardă prea mulţi neutroni prin suprafaţa lui, întreaga energie de fisiune este pusă în libertate într'un timp extrem de scurt, sub forma unei explozii formidabile. Acesta este principiul care stă la baza funcţionării bombelor atomice.

Pentru a obţine însă energie nucleară pentru scopuri paşnice, reacţia de fisiune în lanţ într'un bloc de izotop U 235 pur nu este convenabilă nici din punct de vedere economic (costul mare al procesului de izolare a izotopului U 235) şi nici din punct de vedere practic, căci energia trebue obţinută încetul cu încetul. Soluţia dată acestei probleme constă în folosirea amestecului natural de izotopi (U 238+U 235), care prin anumite procedee este puţin „îmbogăţit" în izotop uşor U 235.

S'a observat că neutronii foarte înceţi — aşa numiţi neutroni termici — nu sunt captaţi de către nucleele U 238, dar produc cu mare eficacitate fisiunea nucleelor de U 235. Neutronii care apar la fisiunea uraniului sunt însă foarte rapizi. Pentru încetinirea lor se folosesc anumite substanţe numite moderatori, cum ar fi grafitul sau apa grea (adică apa în care hidrogenul uşor ar fi înlocuit cu izotopul greu al hidrogenului). Un asemenea dispozitiv constituit din uraniu şi moderator se numeşte *pilă nucleară* sau reactor nuclear. Reactorii nucleari sunt dispozitivele ce pun în libertate energia nucleară în mod treptat astfel încât ea poate fi utilizată practic. Această energie se degajă sub formă de căldură.

Trebue să precizăm aci că din punct de vedere practic pila atomică, (reactorul cu uraniu sau cu plutoniu) reprezintă o sursă de căldură care poate fi folosită la fel ca arderea cărbunelui sau a ţiţeiului pentru a pune în funcţiune turbinele centralelor electrice. La aceeaş cantitate de combustibil uraniul produce însă o căldură incomparabil mai mare decât cărbunele sau ţiţeiul. Aşa de pildă, numai 1 kg de uraniu permite funcţionarea timp de 7 ani a unei termocentrale de 2500 de cai putere înlocuind astfel zeci de trenuri cu cărbuni de cea mai bună calitate.

Numărul uriaş de neutroni apăruţi în pilă şi temperatura ridicată la care se degajă energia nucleară face ca construcţia termocentralelor cu uraniu să se deosebească mult de a celor obişnuite. „Focarul" este reactorul cu uraniu. In el se încălzeşte un gaz (heliu) care transmite apoi căldura sa apei din cazanul propriu zis. Acest element intermediar este necesar pentru protecţia personalului centralei în contra radiaţiilor vătămătoare care pot apare ca urmare a acţiunii directe a neutronilor asupra apei.

Vedem deci, că noua formă de energie nucleară poate fi folosită practic, în scopuri paşnice, ca un nou tip de combustibil cu o putere calorică incomparabil mai mare decât oricare din combustibilii cunoscuţi până acum (lemn, cărbune, benzină, gaze).

Pila atomică (reactorul cu uraniu) nu este însă interesantă numai din punct de vedere al degajării de energie.

Orice substanţe introduse în pilă devin radioactive prin captură de neutroni şi alte reacţii nucleare; se obţin astfel izotopi radioactivi ai tuturor elementelor din natură. Marele avantaj al acestor izotopi constă în aceea că din punct de vedere chimic ei se comportă la fel ca şi izotopul obişnuit, stabil. Datorită radioactivităţii lor care poate fi uşor pusă în evidenţă cu ajutorul unor aparate sensibile, atomii lor pot fi însă urmăriţi cu uşurinţă în toate comportările lor. Aceşti „atomi marcaţi" sau „trasori" au căpătat aplicaţii foarte importante în mai toate ramurile ştiinţei şi tehnicii.

La tratamentul gravei boli numită leucemie se foloseşte radiofosforul (adică izotopul radioactiv al fosforului). Se ştie că fosforul se concentrează de preferinţă în măduva oaselor care este tocmai locul unde îşi are origina boala. Razele beta, emise de nucleele de radiofosfor, îşi exercită chiar acolo acţiunea binefăcătoare, iar după un scurt timp radioactivitatea se stinge şi organismul nu are nimic de suferit.

In industrie izotopii radioactivi servesc la controlul producţiei (găsirea defectelor în piese metalice), la rezolvarea unor probleme de securitate a muncii, la studiul roaderii pieselor maşinilor.

In agricultură, în laboratoarele de chimie, în industria textilă, pretutindeni izotopii radioactivi ce pot fi scoşi zilnic în cantităţi de kilograme din reactorul nuclear, aduc servicii preţioase pentru ameliorarea şi dezvoltarea producţiei, pentru rapida evoluţie a ştiinţei înaintate.

Până şi în arheologie izotopii îşi găsesc utilizare. Ei au permis determinarea vârstei mumiilor, clădirilor de lemn şi a altor obiecte străvechi, lucru care până azi era cu neputinţă. Cu ajutorul radioactivităţii, geologii au putut stabili vârstele rocelor şi au putut face o evaluare aproximativă a vârstei pământului.

Totodată plutoniul care se fabrică permanent în reactorii nucleari poate servi ca exploziv nuclear în lucrările de construcţii de mare amploare.

Este însă limpede că marile avantaje pe care le oferă energia nucleară atât ca sursă de energie cât şi indirect — prin aplicaţiile izotopilor radioactivi — pot fi puse în valoare numai în condiţiile în care întreaga activitate este subordonată satisfacerii maxime a nevoilor materiale şi culturale ale poporului. In statele capitaliste în care unicul scop al marilor monopoluri este asigurarea unui profit maxim, nu există interes pentru dezvoltarea în scopuri paşnice a aplicaţiilor ştiinţifice din domeniul fizicii nucleare ci acestea sunt orientate numai pentru fabricarea armelor atomice, arme de ucidere în massă cu care imperialiştii agresivi încearcă să intimideze popoarele.

In Uniunea Sovietică însă activitatea creatoare a savanţilor este îndreptată în spre folosirea energiei atomice în scopuri paşnice pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc. Fizicienii sovietici ca I. I. Frenchel care a emis teoria fisiunii uraniului simultan cu danezul Bohr, Petrjac şi Fliorov care au descoperit fenomenul de fisiune al uraniului, B. S. Djelepov, M. A. Rusinov, V. A. Curciatov şi M. I. Corsunschi care au studiat nucleele radioactive aducând contribuţii însemnate la cunoaşterea nucleului, D. V. Scobelţân, N. A. Dobrotin şi S. N. Vernov care au studiat în razele cosmice reacţiile nucleare de mare energie şi mulţi alţi savanţi sovietici dezvoltă necontenit ştiinţa despre atomi şi nuclee pentru a o pune în slujba păcii şi a progresului.

Deţinând arma atomică Uniunea Sovietică duce totodată — aşa cum a arătat-o odată mai mult Declaraţia Guvernului Sovietic în legătură cu discursul preşedintelui Eisenhower — o luptă consecventă pentru interzicerea armei atomice, pentru instituirea unui control internaţional asupra acestei interziceri şi pentru folosirea energiei atomice numai în scopuri paşnice.

E. FRIEDLÄNDER

*) Vezi „Scânteia tineretului" Nr. 1421 şi 1432.

* * *

Zilele acestea rulează pe ecranele cinematografelor din capitală un nou film sovietic pentru copii „Aventurile lui Alioşa Ptiţin".

Filmul zugrăveşte viaţa micului Alioşa, elev în clasa 3-a, care se străduieşte să devină un şcolar ordonat şi conştiincios şi al cărui plan de muncă individual pe care se hotărîse să-l respecte cu orice preţ, este încălcat datorită unei întâmplări pline de haz.

In fotografia noastră o scenă din acest film.

* * *

Calea vieţii fericite

— Impărţirea veniturilor în G.A.C. din Cristian, regiunea Stalin —

Zorile se revărsaseră anunţând o zi de iarnă mai luminoasă, dar şi mai aspră. Pale de vânt rece izbeau în faţă pe trecători. Comuna Cristian aşteaptă parcă nerăbdătoare să îmbrace noul vestmânt curat, alb. Şi totuşi, cu toată vremea rece, majoritatea celor din Cristian sunt mai vioi, mai veseli ca altădată. De pe uliţele satului, ies oameni tineri şi bătrâni, bărbaţi şi femei, îmbrăcaţi în haine de sărbătoare, (deşi e zi de lucru), îndreptându-se spre centru.

La poarta unei case mari flutură în bătaia vântului, pânzele roşii a două drapele. Deasupra porţii stă scris cu litere albe: Gospodăria Agricolă Colectivă „Drum Nou" din comuna Cristian, raionul Stalin. Intri înăuntru. Aici, în dreptul unei table mari, e un furnicar întreg. Sunt expuse tabelele cu veniturile colectiviştilor şi fiecare îşi notează vesel ce are de luat. In curte, stau aliniate căruţele vârfuite cu saci de grâu, împodobite cu steaguri.

La sărbătoare sunt invitaţi reprezentanţi ai organelor de partid şi de stat, comunale, raionale, regionale, ţărani individuali şi alţi oaspeţi.

Sala devenise neîncăpătoare. Prin ferestrele mari, pătrundeau razele slabe ale soarelui de iarnă jucând pe feţele celor din prezidiu. Lângă masa lungă, roşie, razele făceau să clipească uşor literele aurii ale drapelului roşu pe care scria: „Gospodăria colectivă fruntaşă pe regiune".

Citind darea de seamă a consiliului de conducere preşedintele gospodăriei, Moldovanu Niculae, a arătat:

— Dela 20 de familii cu o suprafaţă de 160 ha. pământ arabil, cu care a luat fiinţă gospodăria noastră în 1951, am ajuns, în prezent, la 132 familii, cu o suprafaţă de 540 ha. Dela 7 cai, 28 de boi şi o vacă, avem în prezent, 26 cai, 52 boi, 14 vaci, 16 viţele, 14 mânji, 520 oi, 80 porci, păsări etc.

Cu ajutorul sfatului popular raional, care ne-a trimis tehnician, am aplicat metodele agrotehnice de lucrarea pământului, ca: semănatul grâului în rânduri încrucişate, tăvălugitul semănăturilor de toamnă primăvara, imediat ce terenul a permis, grăpatul acestora şi altele.

Toate acestea au făcut să culegem de pe hectar câte 2392 kg grâu, 1353 kg. orz, 1470 kg. ovăz, 10.146 kg. cartofi, 9228 kg. sfeclă de zahăr, revenind pentru fiecare zi-muncă 4,11 kg grâu, 3 kg. cartofi, 1,9 kg. orz şi 6,50 lei. Tot timpul — a spus preşedintele în continuare — am fost ajutaţi de statul nostru democrat-popular, prin acordarea de credite, prin maşinile şi tractoarele făurite de clasa muncitoare cu care sunt înzestrate S.M.T.-urile, prin seminţe selecţionate şi îngrăşăminte chimice, iar acum, nu de mult, prin reducerea cotelor. Acest ajutor ne-a permis ca în cursul anului 1953 să clădim o moară şi 2 ateliere de rotărie şi fierărie. Deasemeni am putut crea şi cele două sere de legume şi flori. Un ajutor preţios l-am primit din partea sfatului popular comunal.

In munca noastră am fost sprijiniţi de organizaţia de bază de partid, cu care ne-am sfătuit, înaintea rezolvării fiecărei probleme. Tot la fel, trebue să scoatem în evidenţă, elanul şi abnegaţia cu care a muncit tineretul din gospodăria noastră, sub îndrumarea permanentă a organizaţiei de partid. Tinerii Băleanu Eleonora, Câmpeanu Rodica, Bădulescu Iulian şi alţii au fost în fruntea muncilor în tot cursul anului. Deasemeni şi tânăra pereche Dalai este fruntaşă pe gospodăria noastră colectivă.

Intr'un răpăit de aplauze, preşedintele a citit veniturile colectiviştilor fruntaşi.

— Dalai Pavel, cu soţia sa, au făcut împreună 745 zile muncă, pentru care primesc: 3545 kg. grâu, 813 kg. orz, 547 kg. borceag, 219 kg. secară, 2.307 kg. cartofi, şi avans în bani, 50% 2980 lei.

— Tot la fel, colectivişti fruntaşi sunt şi Vagner Ioan, care are în total 692 zile muncă, Geană Maria care ajutată de un copil, are 599 zile muncă şi alţii. Insă mai avem şi colectivişti care nu ne fac cinste. Ei n'au avut încredere în gospodăria noastră şi n'au muncit cu inimă. Aşa este Vigheci Niculae care a realizat numai 121 zile muncă, în tot anul. El acum primeşte: 573 kg grâu, 131 kg. orz, 29 kg. secară, cartofi 200 kg. şi 270 lei.

De aceştia avem puţini, însă în anul 1954 să nu avem niciunul. Să facem tovarăşi — a încheiat preşedintele — ca în tot cursul anului viitor acest drapel roşu să nu plece din gospodăria noastră.

— Vom face, vom face, — se auziră în cor mai multe glasuri, şi în sală colectiviştii se ridicară aplaudând puternic.

După şedinţă se încinse o horă în curte. Veselia şi bucuria îi cuprinse pe toţi. Deşi era frig, preşedintele juca cu capul descoperit, lovindu-şi cizmele înalte cu şiret. Din horă se auzeau strigături pentru colectiviştii fruntaşi. După ce se săturară de jucat, cu muzica înainte, în chiote şi veselie, porniră căruţele încărcate cu cerealele colectiviştilor fruntaşi. Numai cu grâu, colectivistul Dalai Pavel, încărcase cu vârf 2 căruţe.

— De când mă ştiu eu — a spus tânăra colectivistă Dalai Bucura — n'am pomenit în casă atâta grâu, sau cartofi. Drept să spun, nici n'am avut atâţia saci.

— Din cerealele primite — a continuat colectivista Bucura — numai 1.300 kg. grâu oprim pentru hrană până la recolta din anul viitor. Iar restul le valorificăm cumpărând materiale pentru o casă nouă. Eu şi bărbatul meu am fost săraci amândoi când ne-am căsătorit. Am muncit cele trei hectare de pământ ale noastre dar nu ne ajungeam dela o recoltă la alta. Iar ca să facem casă, nici prin gând nu ne trecea măcar. Când a luat fiinţă gospodăria colectivă din comuna noastră, n'am intrat cu primii. Am aşteptat să vedem cum le merge celorlalţi colectivişti. In al doilea an, am intrat şi noi. Nouă ne pare bine şi suntem foarte mulţumiţi acum cu ce am luat. Am văzut, şi o spun oricui, că gospodăria colectivă înseamnă belşug şi fericire pentru cei harnici.

Gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" prin rezultatele obţinute dovedeşte ţăranilor muncitori că gospodăria colectivă este singura cale către o viaţă fericită.

C. CHERCIU

Elevii în sprijinul silvicultorilor

Pentru a sprijini acţiunea de împădurire, comitetul raional U.T.M. Medgidia a mobilizat organizaţiile de bază U.T.M. din raion să ajute Staţiunii silvice de perdele forestiere din Medgidia la îndeplinirea planului de împădurire.

Organizaţiile de bază U.T.M. din şcoala profesională metalurgică, şcoala elementară de fete nr. 1 şi liceul mixt, răspunzând chemării comitetului raional, au mobilizat aproape 300 utemişti, elevi şi şcolari care, prin muncă voluntară, au ajutat într'o zi tinerilor silvicultori din staţiune. O parte dintre tineri au lucrat la pepiniera „1 Mai", la scosul puieţilor, iar cealaltă parte la curăţirea şi amenajarea terenului pentru plantarea puieţilor.

Pentruca realizările să fie mai frumoase, la pepinieră munca a fost organizată în brigăzi. Chiar dela început brigăzile au pornit la întrecere între ele. Intrecerea a fost câştigată de brigada condusă de tânărul Sângheorghe Constantin, care s'a dovedit mai harnică în muncă, reuşind să scoată 23.000 puieţi. Realizări frumoase a obţinut însă şi brigada condusă de tânărul Bugescu Ioan, care a scos numai cu 3.000 de puieţi mai puţin decât brigada fruntaşă.

In ziua aceea, prin muncă voluntară, tinerii au scos 60 de mii de puieţi, cu care se poate planta o suprafaţă de 9 hectare cu perdele forestiere, capabile să protejeze 150 hectare teren arabil.

Atât la scoaterea puieţilor cât şi la amenajarea terenului pentru plantarea puieţilor, numeroşi tineri au muncit cu multă tragere de inimă, evidenţiindu-se prin frumoasele realizări dobândite.

Tineri ca Rodica Neamţu, Ştefana Munteanu, Caprişan Dorina, Elena Dumitru şi Cleopatra Perfonia s'au distins în acţiunea de sortare a puieţilor, sortând cel mai mare număr de puieţi. Utemistul Gheorghe Ciurea s'a evidenţiat deasemenea ca unul dintre cei mai buni organizatori ai muncii în cadrul brigăzilor.

Alături de ei au muncit cu multă dragoste şi tinerii din staţiunea silvică, evidenţiindu-se în mod deosebit tovarăşii Doru Dănilă, Elena Ionaşcu, Dorina Ene, Margareta Drogeanu şi Zamfira Oancea, atât prin îndrumarea tehnică pe care au dat-o tinerilor cât şi prin munca efectuată de ei.

Datorită acestei acţiuni de muncă voluntară organizată de comitetul raional U.T.M. Medgidia, Staţiunea silvică de perdele forestiere „Staţiunea tineretului" a reuşit să realizeze o economie de 1200 lei.

Aceasta este o acţiune vrednică de urmat şi pe care comitetul raional U.T.M. Medgidia trebue s'o extindă cât mai mult, antrenând organizaţiile de bază U.T.M. să obţină rezultate cât mai frumoase în activitatea lor.

Corespondenţi
LAZĂR BARBU,
EUGEN CIURBA

Oamenii şi lemnul

In împărăţia răşinoaselor

Era ger şi totul îngheţase. Nemişcat părea râuşorul Dorna, iar aerul ce ne înconjura îl simţeam parcă apăsând. Zăpadă, cât puteam cuprinde cu ochii. Inaintam într'o tăcere tainică şi o lumină albă. Doar zăpada cânta abia auzită sub apăsatul bocancilor.

Trecuse cam un sfert de oră de mers, când soarele ridicându-se peste culmile munţilor ne apăru în toată strălucirea. Tăcerea rămase, dar lumina se schimbă. Treptat, treptat, albul se transformă în argintiu. După ce drumul coti brusc, în faţă ne apăru un mic pod. Aici mantia de zăpadă era mai mare, iar strălucirea argintie îţi fura ochii. Fără să vreau m'am oprit.

Badea Rotundu, căci „bade" îi spun mai toţi din exploatare, se opri şi el. Milioanele de ace de ghiaţă de pe suprafaţa zăpezii erau acum milioane de sclipiri argintii. Şi privind, aveai în faţa ochilor o mişcare, un joc fantastic de lumină. Badea Rotundu se aplecă, ridică zăpadă în palmă, iar apoi cătă cu ochii spre muntele din faţă. Coama muntelui se vedea pe deasupra pădurilor colorate între alb verde şi fumuriu.

— Acolo-i Stânişorul. E tare frumos acolo sus...

Rotundu Aurel era omul care primise să-mi arate exploatarea forestieră dela Dornişoara.

— Eu tot am treabă pe la parchete, aşa că o să mergem împreună.

Dela birourile exploatării aflasem despre el că e maistru prim şi că-i un tovarăş harnic, cum rar întâlneşti. Mă aşteptam deci să cunosc un bun tehnician, un îndrăgostit de profesiune. Intâmplarea făcu să plecăm dela colonie spre parchetele de exploatare, pe jos. Şi iată înaintea tehnicianului am dat peste îndrăgostitul de natură. De altfel toţi cei care trăiesc în mijlocul pădurilor şi se îndeletnicesc cu creşterea şi exploatarea lor, iubesc mult natura şi nicăieri nu se simt mai bine ca în mijlocul ei.

— Am fost odată chemat la Bucureşti şi găzduit la un hotel frumos. Incăperi curate, paturi moi, cearşafuri albe ca zăpada. Prin oraş lume multă, veselă, tramvaie, case care mai de care mai arătoase, dar... deabia am aşteptat să termin treburile şi să mă întorc lângă mirosul de cetină verde şi clipocitul de izvor.

Mult mi-a vorbit badea Rotundu despre meleagurile Dornişoarei. A adus vorba despre vremurile vechi, mi-a povestit cum se făcea atunci exploatarea pădurilor, mi-a înfăţişat pe dragomani, stăpâni hapsâni, care jefuiau fără milă munca oamenilor şi bogăţia ţării. El le ştia bine pe toate astea: trecuse prin multe. Fusese tăietor, ţăpinar, transportase buşteni cu carul şi plutărise pe Bistriţa şi Dorna.

Curând am ajuns la locul de unde aveam să urmăresc drumul unui buştean până când scândura obţinută din el va servi montării unui cofraj la o construcţie.

Drumul se lăţise aici lăsând loc pentru aşezări. Câteva cabane din buşteni lungi se aflau în dreapta. Peste drum în stânga, vadul unui pârâiaş. Era doar o fâşie de gheaţă.

Trecând însă pe deasupra lui am auzit un clipocit. Prin carapacea de ghiaţă se strecura la vale şuvoiul cristalin. Iar dincolo de pârâiaş, începea printre doi versanţi urcuşul către parchet. Era un parchet nou, nr. 89. Pe un versant se şi începuse doborîtul copacilor, iar pe celălalt pe care urcam noi abia se marca o potecă. Pădurea era seculară: am întâlnit resturi de molizi putreziţi de sutele sau miile de ani ce au trecut.

După vreo câteva sute de metri de urcuş am dat de brigada unui om vestit prin partea locului: stahanovistul Brenoaia Gheorghe.

In mijlocul arborilor înalţi pe un mic platou lăsat de natură, roboteau mai mulţi oameni. Vreo cinci mai în vârstă ridicau din lemn rotund o încăpere. Iar patru tineri făceau pregătiri în jurul unui grup electrogen.

— Vor să-l pornească — îmi spuse badea Rotundu. Incăperea îl va adăposti. E un lucru de valoare... venit din Uniune.

Peste un sfert de oră grupul electrogen duduia trimiţând curent prin cablu, ferăstraielor electrice.

Un tânăr de vreo 20 de ani, apucă de mâner un fierăstrău şi ridicându-l cu multă uşurinţă se îndreptă către un arbore înalt de vreo 25-30 metri.

Tânărul motorist — aşa se numesc cei care mânuiesc fierăstraiele electrice — pe nume Gheorghe Răsilă tăie din trunchiul molidului jos aproape de rădăcină un fel de felie ca aceea a pepenului. Scoase felia la o parte şi înfipse dinţii fierăstrăului în partea opusă. Tăie din nou, până când pânza metalică dispăru în tulpina molidului şi apoi pe şanţul făcut introduse o pană de fier. Scoase fierăstrăul întrerupându-i contactul şi cu un ciocan izbi în pană. O lovitură, două şi falnicul ce străjuise multă vreme ca o lumânare începu să se clatine. La vale, veni vuind puternic. Lovi coasta cu o apăsare surdă şi lăsă în aer o pulbere fină de zăpadă. Câţiva tineri începură a-l curăţa de crengi şi de coaje.

— Il fasonează. Asta-i Gavrilă şi celălalt Andrei. Sunt fraţi cu Tutuianu care se califică ca motorist la Brenoaia.

Arborele gata fasonat fu apoi împins cu ţapinele peste povârniş. Ajungând pe pantă el porni din nou vuind la vale.

Intrând şi celelalte fierăstraie în funcţiune molizii începură să se clatine tot mai des şi să ia drumul povârnişului. Cât timp badea Rotundu vorbi cu manipulantul, organizatorul muncii în parchet, am numărat vreo cincisprezece tulpini venind peste povârniş la vale.

— Da repede mai sunt tăiaţi!

Şi ca să lămurească nuanţa mea de mirare badea îmi spuse:

— Brenoaia e responsabil de brigadă complexă. El a aplicat primul, iniţiativa forestierilor sovietici dela Chiriş. De atunci în toată exploatarea s'a răspândit lozinca: „cel puţin 1 metru cub de om pe zi". Iar aceasta la toate fazele. Adică un metru cub dela tăiat la depozitul final.

Mai târziu când am coborît la birourile exploatării dintr'un registru mi-am notat despre acesta, următoarele:

„Brigada Brenoaia Gh., în Septembrie a exploatat 2.200 m.c. şi a primit 22.000 lei salarii".

Plecând pe urma primului arbore doborît am apucat-o pe povârniş la vale. Dintre buştenii care fuseseră prăvăliţi pe aici, nu toţi coborau până jos, o parte erau opriţi la o cotitură a pantei.

Maistrul prim Rotundu Aurel îşi arătă priceperea.

— Să faceţi o placă aici în cot, una în partea stângă ceva mai departe cu 20 de metri, iar una mai mare, jos, pentru protecţia muncii.

Placa este jumătatea unui uluc iar ulucul l-am văzut la parchetul 19. Acolo buşteni rotunzi coborau cu viteza unui accelerat vuind de răsunau toate văile.

La un alt parchet am văzut cum buştenii erau agăţaţi de cablurile unui troliu şi spânzuraţi în aer deasupra văilor, coborau până la rampa de încărcare. Şi în fine, existau multe locuri unde buştenii erau târîţi la rampe cu K. T.-urile, tractoarele forestiere ce au drept combustibil... lemnul.

Am plecat dela rampa de încărcare a parchetului 89 cu ultimul „ZIS".

Când am ajuns în colonie era întuneric deplin. La mica centrală electrică motoarele dudulau puternic şi energia se răspândea dealungul văii la întregul grup de locuinţe.

A doua zi de dimineaţă am mers la locul unde de cu seară au fost descărcate „ZIS"-urile (autoremorcile cu buşteni).

In faţă ni se înfăţişau şiruri lungi de rampe construite din lemn — estacadele. Pe ele buştenii aduşi din pădure erau împinşi, sortaţi şi rostogoliţi în vagoane. Una din brigăzile care lucrează aci este în întregime alcătuită numai din femei. Responsabila este stahanovista Leordeanu Anuţa. Iar celelalte — le-am cunoscut apoi — fete îmbrăcate în pufoaice. Toate erau înalte şi voinice de parcă ar fi flăcăi cu nume de fete. La utemista Domnica Furtună cu bucle blonde strânse sub o basma, doar faţa îi trăda gingăşia feminină. Avea mâini mari, paşi apăsaţi şi mergea printre buştenii rotunzi cu siguranţa unui vechi ţapinar.

Acum stahanovista Leordeanu Anuţa lipsind, Domnica conducea brigada. Işi cucerise acest drept prin muncă. Ea a fost de fapt prima fată care s'a alăturat Anuţei când aceasta a dat vestea: „Să facem o brigadă de femei". Inceputul a fost greu, două femei nu puteau forma o brigadă. Le-a ajutat însă şi Humeniuc secretarul organizaţiei de bază U.T.M. şi numărul de doi s'a mărit devenind şase. Un timp fetele i-au zis Domnica „ceferista" — căci la o şcoală C.F.R. a vrut să se ducă aceasta la început — dar apoi văzându-i sporul la muncă au lăsat gluma.

— Cum lucrez? Iac'aşa! — răspunse la întrebarea mea.

Şi zicând aceasta Domnica înfipse dinţii fierăstrăului electric în rotundul buşteanului alb-gălbui. Când fu retezat îl împinse brusc cu ţapina. Buşteanul se rostogoli până... în apropierea vagonului. E atât de puternică Domnica încât — se povesteşte — odată din glumă, încercându-şi forţele, a dat de pământ câţiva flăcăi.

— Să vezi aici un lucru — începu badea Rotundu. Ştii, noi gândeam la început că treaba n'o să meargă prea bine. Dar acum... uite, alături de brigada de femei a Anuţei lucrează una de bărbaţi condusă tocmai de bărbatul ei, Leordeanu Gheorghe. Ce zici de asta?

— Sunt cumva în întrecere?

— Sigur şi tocmai aici e frumuseţea. Femeia nu se lasă biruită iar bărbatul, de, e bărbat. Când o brigadă scoate peste 100 metri cubi, când cealaltă.

Pe la prânz mă hotărîsem să plec spre Vatra Dornei cu trenul. Lângă vagoanele de persoane erau şi vreo câteva platforme încărcate cu lemn şi în care socoteam eu, trebuie să se afle şi buşteanul plecat dela parchetul 89.

Inainte de a-mi lua rămas bun, badea Rotundu îmi spuse:

— Dacă scrii despre succesele noastre, nu uita să arăţi că centrul forestier dela Dornişoara este aproape mecanizat şi că uneltele şi maşinile le avem primite din Uniunea Sovietică. Ştii, dacă vorbeşti despre realizări fără să arăţi şi asta, n'o să se înţeleagă prea bine...

Iar aici se prelucrează

Vatra Dornei e un orăşel de munte. Bistriţa îl împarte în părţi neegale. Coborînd, spre marginea oraşului ea se întâlneşte cu Dorna. In unghiul format, o aşezare cum nu se poate mai bună pentru a primi plutele ambelor râuri se ridică noul combinat forestier „Bernat Andrei". Acum ambele ape fiind pe jumătate îngheţate buştenii sunt aduşi pe calea de fier.

La sortare întâlnim echipa lui Barnea Gheorghe. Pe cel mai îndrăzneţ pictor l-ar pune în încurcătură figura acestui om. Sprâncenele şi fruntea arată un om încruntat, mohorît, gura râde tot timpul iar ochii îi sunt neutri. Ce-i drept, ochii au însă adesea şi priviri aprinse. Când cineva i-a făcut o boacănă îl săgetează din ochi şi omul se simte ruşinat. Despre asta poate să-ţi vorbească Savu Pavel şi Leonte Gheorghe, care au fost calificaţi ca motorişti la cobză (un fierăstrău mare electric) de către Barnea. Nu i-a certat pe aceştia niciodată, dar din ochi i-a săgetat. Şi fiu său îşi aminteşte de o asemenea privire. Pe atunci el umbla hai-hui prin combinat negăsindu-şi locul. Intr'o zi însă l-a luat Barnea cel bătrân de mână, l-a privit ţintă în ochi şi l-a spus:

— Toată lumea munceşte azi. Ţie nu ţi-e ruşine? Asta-i una iar a doua: nu uita că eşti fiul stahanovistului Barnea.

De atunci Barnea-fiul s'a apucat serios de treabă. L-am văzut la cabina de comandă a benzii transportoare de buşteni îndeplinind operaţii grele.

Dela sortare buştenii călătorind pe benzi metalice ajung la bazinul de spălare. Aici într'o apă călduţă ei sunt spălaţi de pământ sau nisip, desgheţaţi şi apoi tot pe benzi urcă în sala gaterelor. Maistrul, un tânăr de vreo 25 de ani ne-a explicat cum a crescut numărul gateriştilor prin folosirea metodei sovietice de calificare la locul de muncă. Apoi ne-a arătat cutia de viteză a gaterului — o realizare a colectivului secţiei mecanice.

Intrând între pânzele metalice ale gaterelor buştenii sunt prefăcuţi în scânduri drepte şi lungi. O parte mică din ei iau drumul fabricii de lăzi din incinta combinatului, iar restul, tot pe benzi şi vagoneţi, ajung în magazie unde sunt sortaţi definitiv pe calităţi.

Orificiile care se deschid şi închid în podeaua sălii de gatere, indică existenţa unui alt proces de producţie. Prin aceste orificii, sunt expediate la subsol resturile ce rămân dela tăiatul buştenilor. In secţia de jos supraveghetorul, Trică Gheorghe, secretarul organizaţiei U.T.M., îţi vorbeşte despre lipsurile şi realizările utemiştilor, cu toate că tu îl întrebi ce produce secţia. Abia le sfârşit afli că aici, din deşeurile primite dela gatere se scot şipci şi materie primă pentru fabricile de celuloză.

Din magazia pe care am văzut-o apoi, milioanele de metri cubi de material lemnos sunt încărcaţi în vagoane pentru a fi expediaţi.

A doua zi de dimineaţă în gara oraşului, mi-a fost dat să asist, înainte de plecarea trenului spre Bucureşti, cum buşteanul care pornise dela parchetul 89 din Dornişoara îşi începea ultima călătorie. Pe linia 3-a era garată o garnitură lungă de platforme pe osii duble. Până sus toate vagoanele erau încărcate cu scânduri, stacheţi şi buşteni scurţi de o rotunzime perfectă. Pe etichetele care însoţeau fiecare vagon erau scrise adresele destinatarilor: „Lupeni — construcţii de blocuri muncitoreşti", „Buftea — cinematografie" şi adresele erau cu duiumul. Pe unele vagoane erau destinate şi exporturi: Siria, Elveţia, Italia. Un ceferist îmbrăcat peste uniformă cu o şubă îmblănită trecea dela vagon la vagon, confrunta numărul de pe adresă cu cel de pe carnetul său şi suflându-şi abur cald în palmă scria cu un creion chimic: „Verificat". Când operaţia fu terminată veni un impiegat. El ridică paleta, se auzi un fluerat scurt şi trasă de locomotivă garnitura o porni.

V. CONSTANTINESCU

Organizația de bază U.T.M. din Institut se preocupă de problemele învățăturii

Institutul de Căi Ferate „Gh. Gheorghiu-Dej" din București — creat după exemplul institutelor feroviare din Uniunea Sovietică — pregătește cadre de specialiști cu o calificare superioară pentru unul din cele mai importante sectoare ale economiei naționale — sectorul căilor ferate.

Ținând seama că sarcina principală a studenților este tocmai aceea de a se pregăti temeinic pentru viitoarea lor profesiune, organizația UTM din Institutul de Căi Ferate s'a preocupat îndeaproape de mobilizarea tuturor studenților la învățătură.

Experiența anului trecut a arătat că atunci când problema muncii de învățătură a stat în centrul preocupărilor organizației de bază UTM, studenții au obținut rezultate bune. Astfel, în semestrul al doilea al anului trecut, când acest lucru a fost realizat, procentul de promovați a crescut simțitor față de primul semestru, ajungând dela 64% la 92,95%.

Având această experiență, încă din primele zile ale acestui an universitar, comitetul organizației de bază UTM a mobilizat studenții la învățătură cu lozinca „Prima zi de cursuri, prima zi de pregătire pentru examene". Pentru justa rezolvare a tuturor problemelor pe care le ridicau studenții, comitetul organizației de bază UTM a ținut în permanență o strânsă legătură cu rectoratul.

Deoarece anul trecut programul de învățământ a fost foarte încărcat, comitetul organizației de bază UTM a luat legătura cu rectoratul pentru modificarea acestui program. Pentruca studenții din anii I și II să poată asimila în bune condițiuni materiile predate s'a căutat ca ei să frecventeze cursurile dimineața.

Anul trecut la unele materii de specialitate s'a simțit lipsa profesorilor și asistenților. Comitetul organizației de bază UTM în colaborare cu comitetul sindical a sesizat această situație conducerii institutului, fapt care a dus la complectarea corpului didactic.

Pentru a da studenților posibilitatea să se pregătească temeinic, comitetul organizației de bază UTM s'a străduit să respecte întocmai Hotărîrea C.C. al P.M.R., căutând ca îndeplinirea sarcinilor cu caracter extra-universitar să nu ia studenților mai mult de 5 ore săptămânal. Aceasta s'a realizat trasând fiecărui student o sarcină concretă. In această direcție poate fi dată ca exemplu grupa Utilaj-Vagoane din anul III al Facultății de Mecanică, unde majoritatea studenților au sarcini precise pe linie de organizație, niciunul nefiind supraîncărcat.

Deoarece desfășurarea în bune condițiuni a activității grupei de studenți depinde în bună măsură de felul cum triunghiul de conducere al grupei își duce munca, comitetul organizației de bază UTM și-a îndreptat atenția spre activizarea acestuia. S'au ținut în acest scop 2 ședințe de instructaj cu triunghiurile grupelor, în care s'au explicat pe larg sarcinile ce le stau în față și felul cum trebue să și le ducă la îndeplinire. In grupe ca cele dela anul III Economie și Planificare, grupa I dela anul II Construcții, unde colaborarea din cadrul triunghiului grupei a devenit o realitate, disciplina și frecvența s'au îmbunătățit, studenții învață cu conștiinciozitate în fiecare zi.

In cadrul ședințelor de grupă a fost analizată munca fiecărui student, arătându-i-se lipsurile în munca de învățătură și felul cum trebue să muncească pentru a și le remedia. Deasemeni în grupe s'a discutat problema frecvenței și a disciplinei, prezentându-se referate în acest sens. In urma acestor discuții, situația s'a îmbunătățit simțitor. In anul I Economie și Planificare, la grupa I-a, de pildă, s'a discutat cazul studentului Gheorghe Cristea care lipsea sistematic dela cursuri și seminarii și care în timpul orelor avea alte preocupări. Acolo unde cazurile au fost mai grave, situația a fost discutată în adunările generale. In urma criticilor aspre aduse de colegi atitudinea studenților criticați s'a îmbunătățit mult.

Comitetul organizației de bază din institut și birourile din facultăți și ani nu s'au mulțumit numai să îndrume activitatea studenților. Utemiștii cu munci de răspundere pe linie de organizație s'au străduit tot timpul să constitue exemplu pentru colegii lor. In grupele din care făceau parte, ei s'au străduit să fie fruntași, căutând să antreneze cât mai mulți studenți să le urmeze exemplul; ei au criticat cu asprime pe cei care rămâneau în urmă la învățătură, ajutându-i să se îndrepte. Asemenea exemple pot constitui tovarășii: Bănică Emil, Boicu Mihai, dela Facultatea de Construcții, Stoianovici Dumitru, dela Facultatea de Mecanică, Oprea Traian, dela Facultatea de Planificare, Nițu Gheorghe, Iosif Nicolae, dela Facultatea de Telecomunicații, Bușcă Rodica și Vasile Alexandru dela Facultatea de Exploatare și mulți alții.

Pentru a ajuta studenților din anul I, care, schimbând sistemul de studiu din școala medie nu știau încă să-și planifice timpul și materialul de studiat, au fost trimiși la începutul lunii Octombrie printre studenții anului I din cele cinci facultăți ale institutului, studenți fruntași la învățătură din anii mai mari, ca de pildă Petre Crăciun, Gheorghe Pisău, Mihai Mihalță și Nicolae Nagodă pentru a ține consfătuiri în care s'a discutat despre necesitatea participării 100% la orele de cursuri și seminarii, despre metodele lor de învățătură, despre felul cum trebuesc întocmite și ținute la zi caietele de studiu individual, despre felul cum e bine să se ia notițe și despre întrebuințarea rațională a timpului pentru pregatirea materiilor în vederea examenelor încă din primele zile de cursuri.

In urma acestor consfătuiri s'a observat o îmbunătățire a frecvenței la cursuri, caietele de studiu individual au fost întocmite și ținute la zi iar sistemul studenților de a lua notițe s'a îmbunătățit.

Intrucât în anii I sunt un număr mare de studenți proveniți din producție și școli speciale care mai întâmpină unele greutăți în studiu, comitetul organizației de bază U.T.M. a luat legătura cu decanatele pentru organizarea de ore de consultații și meditații speciale. In momentul de față acești studenți au ajuns la nivelul colegilor lor și dau rezultate foarte bune. Acestor studenți li s'a arătat că atunci când muncesc cu râvnă pot obține rezultate foarte bune. Exemplul studenților din anii mai mari Stoianovici Dumitru, Iosif Nicolae, Vasile Alexandru, i-a însuflețit în munca de învățătură, i-a făcut să învețe cu perseverență.

După exemplul studenților din Uniunea Sovietică au fost introduse anul acesta în Institutul nostru fișele individuale ale studenților, în care studenții pot să-și planifice timpul și să-și eșaloneze materia pentru studiul individual, evitând „nopțile albe" din sesiunea de examene. Fișele prevăd datele pentru lucrări de control, proecte și alte lucrări. S'a constatat că studenții care au folosit judicios aceste fișe, planificându-și orele de studiu proporțional cu specificul materiilor au dat rezultate bune. Astfel, tovarășul Petcu Dumitru din anul III al Facultății de Mecanică a primit bursă republicană.

O primă verificare a cunoștințelor studenților în acest semestru au constituit-o lucrările de control. Comitetul organizației de bază U.T.M. a dus în acest sens o muncă susținută de antrenare a studenților să participe la aceste lucrări. Rezultatul lucrărilor a dovedit că marea majoritate a studenților au muncit cu seriozitate pentru însușirea materiilor predate. La lucrările de control, mulți studenți — ca de pildă cei din anul I și anul II Planificare, la Evidența Contabilă, anul I Construcții și anul I Planificare, la Limba Rusă — au obținut rezultate frumoase. Tot lucrările de control au fost acelea care au arătat că studenții din anii I și II sunt slab pregătiți la Matematică. Sesizat de acest fapt, comitetul organizației de bază U.T.M. prin tovarășul Boicu Mihai, responsabilul profesional, a arătat în ședința cu responsabilii profesionali din facultăți, că trebuesc intensificate meditațiile și consultațiile la Matematici, lucru care a dat rezultate bune, verificate cu prilejul colocviilor.

Un alt mijloc de a ridica nivelul cunoștințelor profesionale al studenților și în acelaș timp de a îmbina în mod armonios teoria cu practica, au fost excursiile documentare în diferitele centre feroviare din țară sau pe diferite porțiuni de cale ferată. Un sprijin serios în această direcție l-am primit din partea Ministerului Căilor Ferate care ne-a pus la dispoziție un vagon special cu care s'a făcut deplasarea. Aceste excursii se referă mai mult la anii mai mari care au început studiul materiilor de specialitate și pot să-și clarifice în acest fel unele noțiuni care li s'au părut la curs abstracte. Studenții anului IV dela Facultatea de Mecanică grupa Locomotive, de pildă, au vizitat Atelierele de auto-motoare C.F.R. din Orașul Stalin, Fabrica de mașini-unelte „Iosif Ranghet" din Arad și Sovrommetal Reșița, iar grupa Vagoane din cadrul aceluiaș an, a vizitat atelierele din Orașul Stalin și fabrica „Flamura Roșie"-Arad. Studenții anului IV dela Facultatea de Construcții au vizitat fabrica de prefabricate (materiale de construcții) din București și au asistat la lansarea unui atelier de pod metalic la o mare construcție de acest fel. Grupa Poduri și Tunele, împreună cu grupa Linii și Clădiri au vizitat în țară porțiunile Salva-Vișeu și Bumbești-Livezeni ale căror lucrări de artă le-au studiat în amănunțime. In această excursie ei au fost însoțiți de câțiva specialiști dintre cei care au proectat lucrările și care le-au dat cu acest prilej toate explicațiile necesare. Studenții anului IV Exploatare feroviară au vizitat principalele centre feroviare din țară, instalațiile moderne de semnalizare, centralizare, bloc.

Asemenea excursii au făcut și anii III și IV ai celorlalte facultăți. Scopul acestor excursii a fost atins, mulți studenți exprimându-și părerea că acest gen de a îmbina teoria cu practica, dă roade dintre cele mai bune.

Comitetul organizației de bază U.T.M. și-a îndreptat întreaga sa atenție în direcția pregătirii colocviilor și a sesiunii de examene. El s'a preocupat de mobilizarea tuturor studenților la colocvii și la orele de curs din perioada colocviilor, ținând seama de faptul că unii studenți obișnuiesc să lipsească dela cursuri motivând că se pregătesc pentru colocvii.

Lozincile mobilizatoare, gazetele de perete cât și stația de radio-amplificare au fost un mijloc eficace pentru realizarea acestui scop. Toți studenții s'au prezentat la colocvii exceptând cazurile bine motivate și acestea în număr foarte mic.

Colocviile au dovedit că studenții s'au pregătit pentru examene și sunt numeroase cazurile când grupe întregi — de pildă grupa II din anul II Construcții — au promovat toate colocviile.

In fața noastră avem acum o sarcină deosebit de grea: sesiunea de examene. In vederea îndeplinirii cu succes a acestei sarcini, încă în ședința sa din 19 Decembrie 1953, comitetul organizației U.T.M. a întocmit un plan care cuprinde, ca obiective principale: — prezentarea studenților la examene în proporție de 100%, efectuarea unui control în cămine pentru a vedea felul cum studenții se pregătesc pentru sesiune, organizarea de meditații și consultații, acolo unde studenții simt nevoia — în această direcție se va cere în special sprijinul asistenților utemiști. Ne-am propus să folosim mai intens în această perioadă gazetele de perete și stația de radio-amplificare în mobilizarea studenților pentru o cât mai bună pregătire pentru examene. Deasemeni, conform Hotărîrii Comitetului Central al P.M.R., se vor reduce la maximum ședințele.

Vom ține o legătură strânsă cu rectoratul pentru asigurarea celor mai optime condiții de studiu, lărgirea programului la bibliotecă, amenajarea unor săli de cursuri în săli de lectură și a unor săli de lectură existente în cămine.

Planul mai prevede și alte măsuri care vor duce la îmbunătățirea activității în perioada examenelor.

Pentru realizarea acestor obiective în cadrul comitetului s'a format o comisie din 3 tovarăși și anume: Boicu Mihai, Papuc Elena și Pavel Viorica, care se vor ocupa exclusiv de problema sesiunii de examene.

După încheierea sesiunii de examene a studenților va urma în Februarie, sesiunea Examenului de Stat a celei de a doua promoții de absolvenți ai Institutului nostru. Pentru pregătirea acestei sesiuni, în colaborare cu comitetul sindical, birourile organizațiilor U.T.M., asistenții-absolvenți am luat măsuri pentru a pune la dispoziția studenților săli speciale și material necesar în vederea terminării proectului de diplomă; în felul acesta ei vor avea posibilitatea să se prezinte toți la examene. Toate acestea vor face ca studenții să treacă cu succes examenele, să înceapă cu forțe sporite un nou semestru de învățătură pe care să-l încheie — folosind experiența acumulată — cu succese și mai mari.

Rezultatele muncii comitetului organizației de bază U.T.M. se datoresc îndrumării de zi de zi din partea comitetului organizației de bază de partid, care a dat un sprijin efectiv muncii noastre de organizație, imprimând linia justă pentru realizarea cu succes a sarcinilor ce ne-au stat în față și colaborării permanente cu comitetul sindical și cu conducerea institutului.

GHEORGHE ZUDOR
secretarul comitetului organizației de bază U.T.M. dela Institutul de Căi Ferate „Gh. Gheorghiu-Dej" din București

Strălucitul exemplu al sportivilor sovietici

La Lillehammer în Norvegia, s'a desfășurat în luna Februarie a anului trecut — 1953 campionatele mondiale feminine de patinaj viteză. In mintea spectatorilor a rămas adânc întipărit momentul întrecerii dramatice între patinatoarea sovietică Halida Scegoleeva și finlandeza Huttonen. In tot timpul cursei conducese Halida Scegoleeva, însă la un moment dat, ea a simțit că puterile o părăsesc, că va trebui să se oprească numaidecât din sborul ei vijelios. Cu gândul la patria iubită, la milioanele de oameni sovietici, patinatoarea s'a încordat voința în dârza întrecere sportivă și a continuat cursa. Așa a luptat și a învins comsomolista Halida Scegoleeva la Lillehammer, așa a dobândit ea titlul de cea mai bună patinatoare din lume.

Care este forța care a făcut-o să învingă în ciuda tuturor greutăților întâmpinate?

Răspunsul l-a dat însăși Halida Scegoleeva răspunzând la întrebările unui ziarist norvegian.

„Patriotismul sovietic constitue acea forță capabilă să ne ridice la orice performanță pentru gloria sportivă a patriei noastre."

Insuflețiți de o asemenea forță despre care vorbește cu atâta mândrie campioana mondială de patinaj viteză, Halida Scegoleeva, sportivii sovietici, Iuri Lituev, Mihail Botvinic, Galina Zibina, Alexandra Ciudina, Trofim Lomakin, Leonid Scerbacov și mulți alții au obținut titluri de campioni și recorduri mondiali. Pe drept cuvânt, sportivii sovietici sunt cei mai buni din lume, sunt sportivii cu cele mai bune rezultate depe glob.

Insăși o agenție burgheză de presă cum este agenția sportivă austriacă, vorbind despre jucătorii echipei de fotbal „Spartac" cu care trebuit să rivalizeze ..., au impresionat în mod deosebit prin maestria lor. Trebue să recunoaștem că sunt jucători de mare clasă internațională".

Această superioritate de netăgăduit se explică prin faptul că în Țara Socialismului victorios problema desvoltării și stimulării culturii fizice și sportului este o problemă de stat, o problemă deosebit de importantă de care se ocupă îndeaproape Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Guvernul Sovietic.

In anii puterii sovietice — ca rezultat al creșterii nemaiîntâlnite în istorie a nivelului de trai al maselor — milioane de tineri și tinere depe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice, au fost antrenați în practicarea sportului. Din fabrici și uzine, din colhozuri și laboratoare, depe băncile școlilor și ale facultăților au pășit pe stadioane în întreceri sportive peste 30 de milioane de purtători ai insignei G.T.O. An după an, cifrele statistice demonstrează lumii întregi ce puternică și înfloritoare desvoltare poate căpăta o asemenea mișcare sportivă care este mișcarea sportivă sovietică pusă la îndemâna maselor largi.

Anul acesta, funcționează de pildă, numai în Republica Socialistă Sovietică Ucraineană peste 25 de mii de colective sportive colhoznice din care fac parte peste un milion de colhoznici.

Mișcarea sovietică de cultură fizică și sport nu este numai o mișcare de masă, ea are un puternic caracter științific și multilateral. Există în Uniunea Sovietică mai multe institute de cercetări științifice în domeniul culturii fizice și sportului, multe institute superioare de cultură fizică, zeci de facultăți de educație fizică pe lângă institutele pedagogice precum și numeroase școli medii tehnice de cultură fizică. Numai în anul 1952 au fost editate peste 60 de milioane de cărți tehnice de specialitate și literatură tratând probleme de cultură fizică și sport.

Zeci de mii de antrenori și instructori sportivi pregătiți în institutele de învățământ de cultură fizică, instruesc masele de oameni sovietici care practică sportul pe întreg cuprinsul Țării Socialismului, din îndepărtata Siberie, dela Vladivostoc și până la Leningrad. La îndemâna milioanelor de oameni sovietici care practică cu pasiune diferite sporturi stau peste 1.500 stadioane moderne, aproape 20.000 terenuri sportive complexe, peste 50.000 terenuri de volei și baschet, multe mii de baze sportive pentru schi și natație. Având la îndemână asemenea posibilități de pregătire cum nu există în nicio altă țară depe suprafața pământului, sportivii sovietici învață să se perfecționeze și-și ridică neîncetat măiestria sportivă.

Este o mândrie și o cinste pentru fiecare sportiv de frunte al Uniunii Sovietice de a lupta pentru gloria sportivă a patriei, de a îndeplini sarcina trasată de Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice din Decembrie 1948 pentru cucerirea primelor locuri din lume în principalele ramuri de sport și pentru o materială desvoltare a culturii fizice și sportului în întreaga Uniune Sovietică.

Dela apariția Hotărârii C.C al P.C.U.S. din Decembrie 1948 sportivii sovietici au cucerit noi și numeroase recorduri și titluri de campioni mondiali.

In anul care a trecut și mai ales în ultimul moment al anului trecut, sportivii sovietici au închinat patriei lor dragi peste 300 de noi recorduri unionale și peste 50 de noi recorduri mondiale, cifră record pentru orice țară de pe întreg globul.

Uniunea Sovietică deține azi recorduri mondiale la aeromodelism, tir, parașutism, patinaj, atletism, haltere. La toate acestea, se adaugă victoriile strălucite obținute de echipele reprezentative de volei ale Uniunii Sovietice la campionatele europene și mondiale de volei, victoriile și performanțele răsunătoare obținute de gimnaștii, atleții, canotorii, luptătorii și ceilalți sportivi sovietici la Jocurile Olimpice de Vară dela Helsinki, la întrecerile sportive ale celui de al IV-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace și Prietenie etc.

Succesele deosebite obținute de sportivii sovietici se datoresc în primul rând conștiinței lor înaintate de oameni care construesc comunismul, patriotismului, înaltelor calități morale.

Oameni cu o voință de fier, care-și iubesc cu înflăcărare poporul, pentru care nimic nu pare greu, atunci când e vorba de gloria patriei, — așa sunt cunoscuți pretutindeni minunații sportivi sovietici. In munca de educație a sportivilor sovietici Comsomolul a jucat un rol de seamă. „Sufletul mișcării de cultură fizică și sport" așa este numit comsomolul de oamenii sovietici. Cei mai buni și mai valoroși sportivi sovietici au fost crescuți de comsomol. Mihail Botvinic, Iuri Lituev, Halida Scegoleeva, Leonid Meșcov, Galina Zibina, Leonid Scerbacov sunt doar câțiva dintre aceștia. Dela inițiativa Comsomolului a fost introdus complexul G.T.O. în anul 1931 — devenit baza sistemului de educație fizică din Uniunea Sovietică — comsomolul a avut un rol hotărîtor în mobilizarea și educarea maselor de milioane de tineri sportivi sovietici.

Suntem mândri că pe drumul acesta glorios, pe drumul celei mai înaintate mișcări de cultură fizică și sport din lume ne îndreptăm și noi, tinerii și tinerele din Republica Populară Română împreună cu tineretul tuturor țărilor de democrație populară. Drumul acesta este singurul care duce spre realizarea unui larg sport de masse și spre obținerea de noi și valoroase performanțe pentru gloria sportivă a patriei noastre iubite.

Pe marginea scrisorii

„Este oare aceasta dragoste adevărată?"

Incredere

In Orașul Tineretului din Hunedoara se găsesc astăzi multe familii tinere. Printre ele se află și cea a electricianului Gheorghe Sima.

Gheorghe Sima și Emilia Chisălău sunt doi tineri care s'au cunoscut pe șantierul nostru pela începutul anului 1952. Amândoi erau electricieni, se ajutau deseori, și tot împreună rezolvau probleme destul de complicate din munca lor. Erau văzuți adesea împreună. Peste câtva timp tot șantierul a aflat că Emilia și Gheorghe se iubesc. După câtva timp, Gheorghe a fost trimis la o școală. In scrisorile ei, Emilia i-a promis că îl așteaptă cu nerăbdare. Nu i-a fost deloc ușor.

Acum aș vrea să vă povestesc, legat de acest fapt, despre unii tineri care cred că pot cuceri ușor inima unei fete atunci când aceasta are necazuri cu dragostea ei. Ei socot că atunci fata, necăjită, nemai știind nimic de dragul ei, o să-l uite, o să accepte dragostea oricui. Unul dintre admiratorii Emiliei și-a manifestat dragostea într'un fel ciudat. Indrăgostitul era de meserie normator. Când brigada Emiliei Chisălău, nu reușea să-și îndeplinească norma, ca să-și dovedească dragostea chipurile, normatorul îndrăgostit trecea în grafic depășirea planului cu 30 la sută. Aceasta era o „mică atenție", un dar pentru Emilia. Dar Emilia l-a pus la punct pe acest îndrăgostit care crede că sentimentele unei fete pot fi cucerite, prin asemenea comportări necinstite.

Un tânăr a încercat s'o convingă pe Emilia că acolo Gheorghe și-a găsit altă fată și că n'o mai iubește. Dar Emilia nu credea nimic din toate acestea. Increderea pe care a avut-o Emilia în Gheorghe a făcut-o mai puternică, a ajutat-o să suporte mai ușor tristețea despărțirii.

Ea aștepta cu nerăbdare ziua întoarcerii dragului ei. Increderea Emiliei nu era o încredere orbească. Ea își cunoștea bine iubitul, știa că e un om cinstit și dacă ar fi încetat s'o iubească, el i-ar fi spus cel dintâi, deschis, prietenește. N'a mai durat mult și Gheorghe s'a întors pe șantier. Ziua întoarcerii lui a fost una dintre cele mai frumoase din viața lor. Chiar în aceeași zi au hotărît ziua nunții.

In acea zi a avut loc și nunta altor tineri de pe șantier.

A intrat în tradiția șantierului ca sărbătorirea nunții tinerilor să fie făcută în colectiv.

Familia Sima este una dintre cele mai fericite familii din orașul nostru. Ea locuește într'unul din apartamentele unui bloc ridicat de curând pe șantier.

Tineri uniți prin puterea dragostei, având deplină încredere unul față de celălalt, trăiesc acum o viață fericită.

V. PIETREANU
Orașul Tineretului Hunedoara.

A ajuns om învățat...

— „Dacă eram acum doi ani așa cum sunt astăzi, nu te luam pe tine"

Din zi în zi îl auzeam pe bărbatul meu, Gheorghe Stoicu, spunându-mi astfel de vorbe. Mi se strângea inima când îl ascultam, dar ce puteam să-i spun? Cu adevărat Gheorghe nu mai este acum acelaș om de treabă, bărbat cumsecade, care să-și vadă de gospodărie și de nevastă, așa cum își vedea acum doi ani, fiindcă nu mai este nici acelaș om „puțin luminat" — cum spunea dânsul. In timpul acesta a învățat mult, a urmat două școli de cadre și este astăzi activist la raionul U.T.M., pe când eu, eu sunt o simplă țărancă muncitoare la gospodăria colectivă și asta nu-l mai mulțumește.

L'am cunoscut pe Gheorghe, cam cu vreun an înainte de căsătorie. Pe vremea aceea muncea la Gospodăria Agricolă de Stat din Cuciulați. Era un tânăr serios, toate câte le făcea le făcea cu socoteală, și m'am împrietenit repede cu el. Vorbea frumos cu mine și ne înțelegeam foarte bine. Curând mi-a spus că mă iubește. Și eu îl iubeam pe el. Nu mult după aceea ne-am căsătorit și m'am mutat în casa părinților lui, din cartierul Horia, la Roman. Avea și el ceva pământ, tot vreo 28 de prăjini, ca și mine. Eu lucram pământul nostru, iar el rămăsese mai departe la Gospodăria de Stat. Tovarășii de acolo l-au văzut și ei că este băiat muncitor și serios; l-au trimis la o școală de câteva luni și când s'a întors l-au făcut brigadier. Ba ceva mai mult a fost ales și secretar al organizației de bază U.T.M. Era cam greu să vină acasă, căci Gospodăria e la vreo 15 km. depărtare de casa noastră și, totuși, Gheorghe făcea ce făcea și venea mereu acasă. Ii era drag de mine. După vreun an am căpătat primul copil, pe Ionuț. Nu după multă vreme, Gheorghe a devenit activist al comitetului raional U. T. M. Roman. Acum era mai aproape de casă, dar venea din ce în ce mai rar. Pe zi ce trecea îl simțeam cum se înstrăina de mine. La cinema nu mai mergea cu mine, ci cu tovarășii lui dela raion iar la horă nu ne mai duceam de loc. Ii era rușine cu mine, o simplă țărancă, el, om învățat și activist. Nici de vorbit aproape că nu-mi mai vorbea, venea acasă — când venea — se trântea în pat, și nu scotea nici un cuvânt. De-l întrebam cumva ceva, îmi răspundea aspru. Nu mă mai întreba nimic, nu mă mai asculta deloc, nu-mi spunea niciodată când avea vreun necaz și nu se mai sfătuia cu mine când trebuia să ia o hotărîre.

Așa a fost când cu înscrierea în colectivă. S'a dus și s'a înscris și nici nu m'a întrebat măcar. Acum nu că eu aș fi fost contra, dimpotrivă, vroiam și eu să intru în colectivă că doar atunci când a fost de muncit eu am muncit la colectivă nu el, că el ca activist era scos din producție. In vară eu am fost gravidă și am muncit mult ca să repar casa dar cu toate astea am muncit și în colectivă, că mi-e drag de ea. Dar dece nu m'a întrebat și pe mine, dece nu m'a luat și pe mine să-mi dau consimțământul în fața adunării colectiviștilor, să semnez și eu cu mâna mea, așa cum scrie în statut? Nu, Gheorghe a socotit că n'are dece să mă întrebe și pe mine, o femee proastă și a făcut el totul.

Asta este numai un exemplu, dar mereu, mereu Gheorghe îmi dădea a înțelege că mă disprețuiește mai ales după ce a mai urmat încă o școală. El a ajuns om învățat, pe când eu... eu nu sunt cu dânsul. Bineînțeles, nici eu nu mai sunt ca acum doi ani. Am învățat și eu multe în timpul ăsta, dar desigur nu sunt ca el.

Nu știu dacă este vina mea sau nu, dar asta este. Nici vorbă însă, că nici Gheorghe nu s'a omorît cu firea să mă ajute. Odată m'am apucat și eu să citesc o carte care o citea el, una despre Zoia și Șura dar a luat-o și-a dus-o înapoi, înainte ca eu s'o isprăvesc. Mai apoi tot așa s'a întâmplat cu o carte „Desculț", a luat-o repede și atât a fost; altă carte nu am mai văzut acasă.

In toamna asta, Gheorghe aproape că nu mai venea pe acasă decât ca să doarmă și să mănânce. Lipsea cu zilele spunând că pleacă pe teren. Ii era silă să stea cu mine, o țărancă, mai ales că își găsise pe una, secretară la sfatul popular, într'o comună mai sus de Roman.

Când am născut al doilea copil, tovarășii dela raion i-au dat liber două zile, să stea cu mine să mă îngrijească, dar așa cum l-ați văzut voi, așa l-am văzut și eu.

De curând Gheorghe a cerut divorț, pe motiv că nu-l îngrijesc și că el ca activist de U.T.M., nu mai poate să stea cu mine, că-l împiedic în muncă. M'a alungat din casă, spunând că, dacă nu plec, o să mă facă el ca să fug. Dac'am văzut așa, mi-am luat lucrurile și m'am dus la părinții mei. Gheorghe a oprit un copil, pe cel mai mare, deși încă divorțul nu s'a hotărît. A doua zi după ce am plecat eu, vecinele mi-au spus că Gheorghe și-a adus pe femeia aceea în casă.

Vă întreb tovarăși, poate oare dragostea adevărată să se stingă numai pentruca bărbatul meu a devenit om cu carte și eu am rămas țărancă muncitoare? A procedat Gheorghe ca un adevărat utemist, ca un adevărat om cinstit?

VICTORIA STOICA
Cartierul Horia — Roman

Mă va aștepta

Și eu ca mulți alții înainte de a îmbrăca haina militară m'am îndrăgostit de o fată. O cunoșteam de multă vreme. Dar pe zi ce trecea simțeam acea putere a dragostei care te face să înfrângi totul, să treci peste orice piedică, să fii însuflețit în muncă, să privești surâzând viitorul. Nimic nu ne poate despărți, nu poate să sfarme această dragoste.

Astăzi când departe de ea muncesc cu toate puterile mele pentru a-mi însuși arta militară, primesc scrisori care îmi vorbesc în cuvinte dragi și sincere despre viața prietenei mele, despre gândurile ei, despre viitorul nostru. Și nu uită niciodată să-mi amintească, așa cum mi-a spus și în ziua despărțirii noastre, că mă va aștepta, că mă iubește cu adevărat.

Am citit în ziarul „Scânteia tineretului" despre tovarășa Chiriță E. care a refuzat să meargă la cinema cu un prieten pe motiv că iubitul ei este plecat să-și facă datoria față de patrie. Nu cred că era obligată să se poarte astfel. Nu înseamnă că dacă iubitul tău este plecat militar, trebue să te izolezi și să nu te mai plimbi și să discuți cu alți prieteni. Nu aceasta este dovada dragostei, ci seriozitate, cinstea ta. Poți să mergi la cinema, teatru sau la orice spectacol cu un prieten sau cu mai mulți și totuși să-ți iubești cu adevărat prietenul plecat militar și să-l aștepți cu credință.

Prietena mea îmi povestește cum își petrece timpul liber și cum se distrează în mijlocul băieților și fetelor, cu care muncește.

T. C.
Soldat

Se căsătorește pentru zestre

Când la noi în sat se prinde vestea că vreo fată are gând de măritiș, apoi e bucurie mare. Doar știe întreg satul că o să fie joc și cântec. Dar se pot auzi în vorba câtorva și asemenea cuvinte: „Ce zestre are fata? Cât pământ?" Și se pornesc aceiași oameni să povestească ce știu despre fată și flăcău. Ce are unul și ce are celălalt.

Zice-se după ei, fata nu poate fi primită cu dragoste în casa bărbatului dacă nu are zestre și mai ales pământ, cât o fi, dar să fie. Aceste cuvinte le cunosc prea bine și tinerii noștri colectiviști. Dar cei mai mulți dintre flăcăii noștri au o părere înțeleaptă despre această treabă. Ei zic: „ce pământ, ce zestre? Poate să aibă stea în frunte dacă n'o iubesc, ce-mi trebue?" Și au dreptate!

Vreau să vă povestesc ce s'a petrecut la noi în gospodăria agricolă colectivă. Lița Tudor a cunoscut un băiat. Spunea că-i tare chipeș și deștept. In sat n'a venit niciodată cu el, în schimb ea se ducea în zilele de sărbătoare să-l întâlnească. Nu după multă vreme, într'o bună zi, Lița Tudor veni bucuroasă în mijlocul nostru și ne aduse vestea că se va mărita, dar că-i tare rău încurcată într'o anumită socoteală. Nu ne-a lămurit care-i încurcătura dar, de atunci au început s'o frământe multe gânduri pe Lița. Nu mai ne era prietenă. Fugea de noi. Venea rar pe la gospodărie și lipsea dela munca câmpului. O întrebam și nu ne spunea de ce-i așa purtarea ei, până când s'a înfățișat președintelui, tatăl său, Anton Tudor, care ceru să iasă din gospodărie împreună cu toată familia. Ne-a mirat foarte mult treaba asta pe care voia s'o facă colectivistul Anton Tudor. Și l-am întrebat, pentru ce vroiește așa ceva. Anton Tudor ne-a înșirat atunci multe motive. Ba că e bătrân și nu poate să mai muncească, ba că-i bolnav... Dar bine, i-am zis noi, singur cum vei putea să-ți muncești pământul? De răspuns a răspuns în doi peri: „Nimeni nu-i stăpân pe mine!" Și s'a dus supărat.

Nu mult după aceea am aflat că Lița tăbărîse pe capul lui taică-său pentruca să iasă din gospodăria colectivă, căci ea vrea să se mărite și, chipurile, nu poate să facă treaba asta dacă n'are pământul ei aparte. Aceasta era marea încurcătură care o frământa atât de mult pe Lița Tudor. Credea ea că va rămâne nemăritată dacă va munci mai departe în gospodăria colectivă. Anton Tudor a judecat cu capul fiicei lui și s'a retras din gospodărie numai pentruca să-l dea drept zestre o bucată de pământ.

Mă întreb eu, oare ce dragoste poate fi între cei doi tineri?

Cu un asemenea soț, care cere în schimbul dragostei, ca fata să aibă zestre Lița Tudor nu va fi fericită în căsătorie.

Ce bogăție poate fi mai mare decât munca ta și rodul bogat al hărniciei tale în gospodăria colectivă? Aceasta cu adevărat poate fi zestrea fiecărui tânăr colectivist. Aceasta trebuia să fi fost zestrea lui Lița Tudor, zestre de care ar fi trebuit să fie mândră, așa cum vor fi tinerele noastre fete când se vor căsători.

TUDORA PREDUȘ
Secretara organizației de bază U.T.M. din Gospodăria Agricolă Colectivă „Drumul lui Lenin"
satul Livedea, raionul Răcari

Nu și-a ținut cuvântul dat!

Am cunoscut-o pe Irina, la întreprinderea unde lucram. Mi-a plăcut chiar din primul moment și eu deasemeni i-am plăcut ei, fapt ce ne-a determinat să ne împrietenim destul de repede.

Visurile noastre de viitor începeau să mijească și hotărîsem, de comun acord, să ne căsătorim.

Când am plecat să-mi fac stagiul militar, la început ne-am scris foarte des. După un timp însă, scrisorile ei au început să se rărească. Fiind detașată cu serviciul într'un orășel din Ardeal, motiva că nu-mi scrie din lipsă de timp. In luna August a anului trecut, am primit dela ea, ultima scrisoare și de atunci la scrisorile mele nu mai primeam niciun răspuns.

Când am venit acasă, în concediu, am făcut o vizită familiei Irinei și am aflat că, Irina urmează să se căsătorească în luna Aprilie a acestui an.

Vestea aceasta m'a întristat mult. E posibil ca toate visurile făurite ani de zile să se risipească atât de simplu? Și nu este vorba de ușurință. Irina și-a dat perfect de bine seama că nu e demn ceeace face. N'a avut nici măcar curajul să-mi spună deschis ce are de gând. M'a lăsat să aflu dela alții că dragostea noastră „puternică", „sinceră", n'a fost decât o închipuire. Stau și mă întreb: „Dece unele fete nu sunt statornice în sentimentele lor și vin să confirme proverbul care spune că „Ochii care nu se văd se uită?" Dece își calcă cuvântul pe care l-au dat singure, nesilite de nimeni și înșeală pe cei care cred în ele?

Serg. maj. R. ANTONIADE

Magazinul universal Nr. 20 de pe strada Chirov din orașul Orehovo-Zuevo este bine cunoscut de locuitorii orașului. In acest magazin se găsesc din abundență mărfuri de tot felul, începând dela biciclete și paltoane de iarnă până la diferite produse alimentare.

Tot în acest magazin se vând și produsele fabricii de textile Nr. 1 din Orehovo-Zuevo. Tinerele muncitoare ale acestei fabrici, comsomolistele Zoia Beriozchina, Natașa Haidina și Catia Volotovscaia pe care le vedeți în fotografia noastră, au venit împreună cu alte tinere muncitoare la magazin să-și facă cumpărături din țesăturile produse de fabrica lor.

Ecouri la răspunsurile lui G. M. Malencov,
preşedintele Consiliului de Miniştri al U. R. S. S., la întrebările d-lui Kingsbury Smith

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite:

Numeroase ziare londoneze au publicat sub titluri mari pe prima pagină textul integral al declaraţiei şefului Guvernului Sovietic pe care o califică drept un „mesaj al păcii".

Comentând interviewul lui G. M. Malencov, ziarul „Daily Telegraph" subliniază că „sunt indicii concludente că există cel puţin o dorinţă temporară de a slăbi încordarea în Europa, dacă nu în alte locuri".

In emisiunea din 1 Ianuarie a postului de radio Londra se subliniază: „La întrebarea care este după părerea lui pasul cel mai important care ar putea fi întreprins în interesul păcii în întreaga lume în anul 1954, Malencov a răspuns că un asemenea pas ar fi încheierea unui acord între state, în virtutea căruia semnatarii acordului să-şi ia angajamentul solemn de a nu folosi arma atomică, arma cu hidrogen şi alte arme de exterminare în masă".

Potrivit relatărilor corespondentului din Londra al agenţiei France Presse, Georges Auriat, interviewul lui G. M. Malencov „a fost primit în mod favorabil în cercurile engleze, unde este interpretat ca o manifestare de bunăvoinţă faţă de lumea occidentală".

Ziarul italian „Avanti" califică răspunsurile lui G. M. Malencov drept „o nouă dovadă a năzuinţei spre pace a Uniunii Sovietice şi a perspectivei concrete de slăbire a încordării internaţionale care se deschide în faţa popoarelor întregii lumi".

Ziarul „Unita" a publicat un articol în care se spune printre altele: „Nu încape îndoială că cuvintele lui Malencov referitoare la posibilitatea îmbunătăţirii relaţiilor actuale între popoarele Uniunii Sovietice şi Statelor Unite ale Americii au un adânc răsunet în rândurile maselor largi populare din toate ţările care înţeleg cât de important este acest lucru pentru viitorul paşnic al întregii omeniri".

Ziarul „Messaggero" scrie: „Este absolut sigur că anul 1954 a început în condiţiile unor perspective mai favorabile decât anul 1953; după polemici atât de numeroase şi aprinse dintr'o parte şi din cealaltă, după toate aparenţele se poate prevedea începutul tratativelor".

Ziarul grec „Avghi", publicând răspunsurile lui G. M. Malencov la întrebările d-lui Kingsbury Smith, le califică drept „un nou gest sovietic îndreptat spre slăbirea încordării internaţionale". Ziarul constată că „declaraţia lui Malencov a fost primită cu satisfacţie uriaşă de opinia publică mondială".

Ziarul elveţian „Gazette de Lausanne" scrie: „Răspunsurile lui Malencov la întrebările ziaristului american sunt, fără îndoială, foarte paşnice. Propunerea privind dezarmarea este deosebit de ademenitoare şi dă naştere speranţei de pace".

Ziarele belgiene de toate orientările au publicat răspunsurile lui G. M. Malencov subliniind în special „tonul lor încurajator". Ziarul „Dernière Heure", organul partidului liberal scrie în titlu: „Conducătorul Guvernului Sovietic a declarat că există condiţii favorabile pentru slăbirea încordării internaţionale". Ziarul catolic „Nation Belge" anunţă răspunsurile lui G. M. Malencov sub titlul: „Malencov întrezăreşte condiţii favorabile pentru slăbirea încordării internaţionale în 1954. El a declarat că nu există niciun fel de piedici în calea îmbunătăţirii relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi S.U.A.".

Ziarul „Cité" — organ al sindicatelor catolice — subliniază că „în capitalele occidentale s'a reacţionat cu mult optimism la răspunsurile lui Malencov în care conducătorul Uniunii Sovietice a declarat că el crede în posibilitatea unei înţelegeri şi a unei prietenii între răsărit şi apus în noul an".

Publicând textul răspunsurilor lui G. M. Malencov, ziarele din Republica Democrată Germană subliniază în special posibilităţile favorabile pentru continuarea slăbirii încordării internaţionale în anul 1954.

Ziarul vestgerman „Hamburger Morgenpost" salută răspunsurile lui G. M. Malencov ca pe un „bun augur". Ziarul îşi exprimă speranţa că noul an poate deveni „anul păcii atomice". „Bremer Nachrichten" publică pe prima pagină textul integral al răspunsurilor lui G. M. Malencov sub titlul: „Posibilităţi de destindere a încordării".

Alt ziar din Bremen, „Weser-Kurier", scoate în evidenţă cu litere mari declaraţia lui G. M. Malencov că există posibilităţi favorabile pentru continuarea slăbirii încordării internaţionale în 1954. Ziarul subliniază că Guvernul Sovietic consideră necesară reducerea tuturor tipurilor de armament şi a forţelor armate, ceeace ar îmbunătăţi situaţia economică a popoarelor.

Ziarul austriac „Wiener Zeitung" vede în răspunsurile lui G. M. Malencov „un bun început pentru anul 1954 şi o premiză favorabilă a conferinţei dela Berlin". Ziarul subliniază că răspunsurile lui G. M. Malencov au fost primite cu mare satisfacţie la Paris şi la Londra.

Ziarele indiene publică răspunsurile lui G. M. Malencov la întrebările lui Kingsbury Smith. Ziarele aprobă răspunsurile lui G. M. Malencov, calificându-le drept o nouă manifestare a năzuinţei U.R.S.S. spre slăbirea încordării internaţionale. „Hindustan Times" a publicat răspunsurile lui G. M. Malencov sub titlul „Perspective mai largi pentru slăbirea încordării internaţionale", „Malencov vorbeşte despre năzuinţa U.R.S.S. spre pace", „Un apel la interzicerea armei atomice".

Ziarul argentinian „Critica" menţionează că „dintre declaraţiile oficiale făcute cu prilejul Anului Nou în lumea întreagă, tocmai declaraţia lui G. M. Malencov a fost aceea care a atras atenţia atât prin conţinutul său cât şi prin forma sa. Chiar dela început interviewul se deosebeşte prin caracterul său neobişnuit de cordial".

Răspunsurile lui G. M. Malencov au stârnit un ecou favorabil în cercurile O.N.U. „In cercurile O.N.U., relatează corespondentul agenţiei France Presse, se consideră că răspunsurile primului ministru sovietic Gheorghi Malencov la întrebările ziaristului american Kingsbury Smith constitue un bun augur pentru noul an, deoarece Malencov a declarat că nu vede niciun fel de piedici obiective în calea îmbunătăţirii în noul an a relaţiilor sovieto-americane. După părerea acestor cercuri, Malencov a exprimat năzuinţa sinceră spre asigurarea unei înţelegeri între Statele Unite şi Uniunea Sovietică ca o premiză spre stabilirea păcii în întreaga lume".

Comentând răspunsurile lui G. M. Malencov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., la întrebările d-lui Kingsbury Smith, ziarul „Jenminjibao", în articolul său de fond intitulat „Calea justă spre continuarea slăbirii încordării în relaţiile internaţionale", scrie: „Faptul că şeful Guvernului Sovietic a exprimat în ajunul noului an hotărîrea şi dorinţa poporului sovietic de a lupta şi deacum înainte pentru slăbirea încordării internaţionale şi stabilirea unor relaţii reciproce normale între ţări, dovedeşte odată mai mult că poporul sovietic este întotdeauna alături de popoarele iubitoare de pace din toate ţările şi aceasta le insufleţeşte şi le dă noi forţe în lupta pentru pace, împotriva războiului.

Poporul chinez sprijină cu hotărîre răspunsurile conducătorului Guvernului Sovietic, G. M. Malencov, la întrebările d-lui Kingsbury Smith, şi este plin de hotărîrea de a continua eforturile sale în lupta pentru rezolvarea problemelor importante cuprinse în aceste răspunsuri".

„Răspunsurile tovarăşului Malencov, scrie ziarul „Nodon Sinmun" — organ al Comitetului Central al Partidului Muncii din Coreea — întăresc încrederea noastră în posibilitatea menţinerii şi consolidării păcii şi prieteniei între popoare".

Ziarul cehoslovac „Rude Pravo" a publicat pe prima pagină răspunsurile lui G. M. Malencov, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., la întrebările d-lui Kingsbury Smith, precum şi textul integral al cuvântării de Anul Nou a lui C. E. Voroşilov, Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

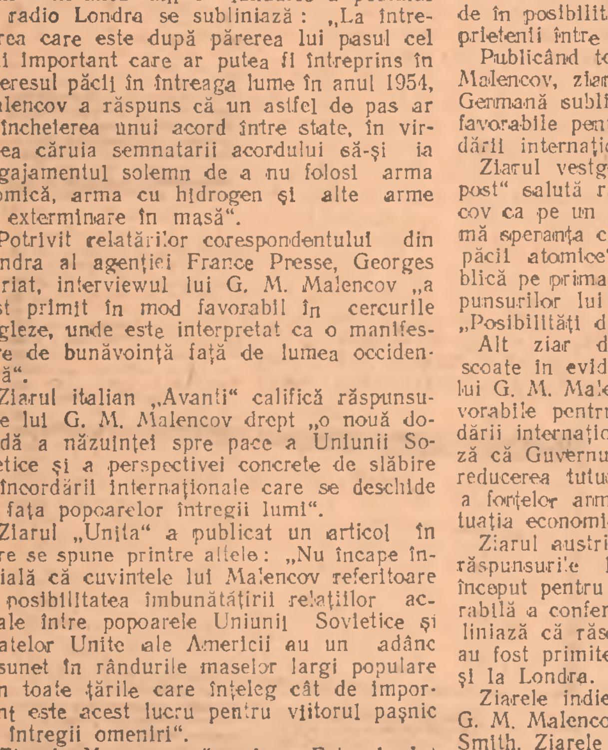
Ziarul ungar „Szabad Nép" scrie: „Zi de zi lumea este martora eforturilor Guvernului Sovietic îndreptate spre întărirea păcii şi nu există nicio îndoială că în prezent măsurile întreprinse de Uniunea Sovietică în scopul împiedicării unui război atomic se încadrează în aceste eforturi".

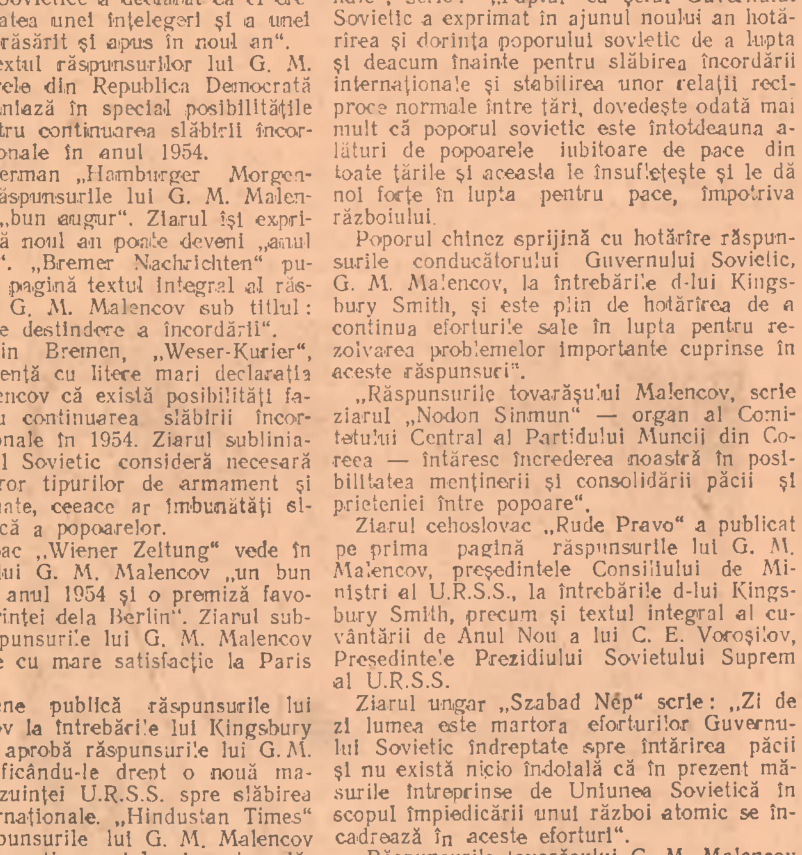
„Răspunsurile tovarăşului G. M. Malencov — scrie ziarul polonez „Trybuna Ludu" — constitue o nouă confirmare a năzuinţei consecvente a U.R.S.S. spre slăbirea încordării internaţionale. Importanţa uriaşă a acestor răspunsuri constă în faptul că ele corespund năzuinţelor celor mai profunde ale tuturor popoarelor lumii spre o pace trainică şi generală.

Poporul polonez sprijină fierbinte răspunsurile tovarăşului Malencov. El vede în aceste răspunsuri un nou izvor de speranţe în lupta pentru triumful ideii tratativelor, în lupta pentru continuarea slăbirii încordării internaţionale în anul 1954".

Răspunsurile lui G. M. Malencov sunt simple, clare, cordiale, sincere şi totodată hotărîte. Iată dece ele sunt primite cu bucurie la Moscova şi Washington, la Varşovia şi Berlin, la Pekin şi Paris, la Delhi şi Londra, pretutindeni unde popoarele doresc cu ardoare pacea.

Grafice despre aur şi morminte...

Iată mai sus două clişee. Poate exista vreo legătură între ele? Intre un raport al unui consiliu de administraţie şi un cimitir? Raportul vorbeşte despre bani, despre „cont de profit şi pierderi", despre „beneficii de exploatare", iar fotografia unui cimitir trezeşte imaginea durerii, a lacrimilor vărsate pe mormântul celui drag.

Şi totuşi, între aceste două clişee există o strânsă legătură. Căci banii, despre care se vorbeşte în raportul consiliului de administraţie au putut fi obţinuţi numai prin vărsarea sângelui a mii şi mii de tineri ostaşi.

Primul clişeu este un fragment din raportul Consiliului de administraţie al unei societăţi franceze care exploatează zăcămintele de cărbune din Tonkin, o regiune din Vietnam.

Intruniţi în adunare generală la 9 Octombrie anul trecut, domnii acţionari şi-au frecat mâinile de bucurie citind că — aşa cum se vede în facsimilul din raport — „desfăşurarea operaţiunilor militare în Indochina n'a turburat cu nimic viaţa exploatărilor noastre...". Auzeau de acum foşnetul bacnotelor ce le vor primi când li s'a spus „că în ciuda vecinătăţii cu zona luptelor, concesiunile noastre au rămas la adăpost de orice ameninţare; nici un moment extracţia n'a fost întreruptă şi nici măcar încetinită...". Şi, satisfăcuţi domnii acţionari au auzit că în vreme ce în 1951 profiturile „Societăţii franceze carbonifere din Tonkin" au fost de 547.203.872 franci, ele s'au ridicat în anul 1952 la 848.054.709 franci. Nu au fost uitate nici măcar cele 73 de sutimi de franc, dela urmă...

Şi acestea sunt profiturile unei singure societăţi. Tot aur murdărit de sânge au strâns şi alte 19 societăţi şi bănci create pe teritoriul Vietnamului cotropit, care şi-au ridicat profiturile între anii 1946 — 1951 de 45 de ori!

Sângele tinerilor francezi înrolaţi în corpul expediţionar din Vietnam a fost vărsat nu numai în folosul trusturilor franceze ci şi pentru ca monopoliştii din Wall-Street să câştige noi averi. „United States Rubber Company" deţine 17 mii hectare din plantaţiile de cauciuc din Indochina, „American Metal Company" şi „New Market Making Company" extrag cositorul din Tonkinul superior şi din Patet Lao „American Smelting Refining Company" extrage argint şi plumb. (Nu degeaba cer cu atâta tărie, mai ales în ultimul timp, cercurile conducătoare americane, guvernului dela Paris, intensificarea războiului în Vietnam). Şi lista altor şi altor trusturi ale căror nume începe cu „American..." pentru a se termina cu „...Company" ar putea fi şi mai lungă.

Dar mult, mult mai lungă este lista soldaţilor francezi care şi-au pierdut viaţa la mii de kilometri de ţara lor pentru ca acţionarii dela „Société Française de Charbonnages du Tonkin" sau dela „American Metal Company" să poată aduna milioane de franci şi dolari. Şi în timp ce profiturile cresc, se înmulţesc şi cimitirele franceze în Indochina. Intre 19 Decembrie 1946 — ziua când a început rezistenţa armată a poporului vietnamez — şi până în Septembrie 1950, trupele franceze au pierdut lunar, în mijlociu — 460 de oameni. Dela această dată până în luna Noembrie 1951, pierderile suferite de trupele franceze s'au ridicat tot lunar la 4736 de oameni. Intre Noembrie 1951 şi Octombrie 1952 trupele franceze au pierdut câte 5160 oameni lunar, iar între luna Octombrie 1952 şi Noembrie 1953 pierderile lor s'au ridicat lunar, în medie, la câte 6132 oameni. (Aceste cifre sunt înscrise pe cel de al doilea clişeu). In total, 245.352 de soldaţi francezi nu-şi vor mai revedea niciodată ţara. Ei au murit pe frontul vietnamez dându-şi viaţa într'un război nedrept purtat de colonialiştii francezi şi cei americani.

Toate acestea le ştiu şi patrioţii francezi — muncitori, ţărani, cercuri tot mai largi ale burgheziei — care spun: poporul Franţei trebue să fie prieten cu poporul Vietnamului: ei ştiu că fără presiunea Washingtonului, războiul ar fi fost deacum de mult încheiat. Deaceea lupta pentru libertatea şi independenţa ţărilor lor îi uneşte deopotrivă pe patrioţii vietnamezi şi pe francezii cinstiţi care au un duşman comun: imperialismul american.

Demisia guvernului italian

ROMA 5 (Agerpres). — Agenţiile de presă occidentale anunţă că în după amiaza zilei de 5 Ianuarie primul ministru al Italiei, Pella, a prezentat preşedintelui Republicii, Einaudi, demisia guvernului. Demisia s'a produs după cinci luni de guvernare, în urma insuccesului lui Pella de a îmbunătăţi poziţia cabinetului său în parlament prin introducerea unor noi miniştri aleşi dintre membrii aripei de dreapta a partidului democrat-creştin.

Congresul Partidului Comunist din India şi-a încheiat lucrările

DELHI 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 3 Ianuarie şi-a încheiat lucrările cel de al III-lea Congres al Partidului Comunist din India. După cum transmite agenţia Press Trust of India, Congresul a adoptat o rezoluţie cu privire la proiectata alianţă militară dintre S.U.A. şi Pakistan.

Inconjurând India cu baze militare, se spune în rezoluţie, „cercurile guvernante americane se străduiesc să exercite asupra Indiei presiuni pentru a o determina să adere la lagărul lor..." Consimţind să încheie o asemenea alianţă, cercurile guvernante din Pakistan îşi leagă soarta de cercurile agresive ale S.U.A. şi pun astfel în pericol nu numai libertatea şi independenţa altor ţări, ci şi propria lor independenţă.

Congresul a ales Comitetul Central al Partidului Comunist din India. In şedinţa Comitetului Central din 4 Ianuarie a fost ales Biroul Politic compus din următoarele persoane: Ajoy Kumar Ghoş (secretar general), E. M. S. Namboodripad, Sh. A. Dange, P. Ramamurti, P. Sundarayya, dr. Ranen Sen, dr. Z. A. Ahmed, Rajeshwar Rao şi Harkishen Singh Surjit.

„Nu suntem iubiţi şi în spate ni se dă cu tifla"

— Impresiile unui congresman american —

WASHINGTON 5 (Agerpres) — Recent, congresmanul republican Coon (statul Oregon) s'a întors dintr'o călătorie de două luni şi jumătate în cursul căreia a vizitat 19 ţări.

„Este îngrozitor pentru un american să descopere străinătatea, a declarat Coon. Nu suntem iubiţi şi în spate ni se dă cu tifla".

„In cursul călătoriei mele am ajuns la convingerea că am făcut bine votând în Congres împotriva ajutorului pentru străinătate. In mai multe ţări, pe care prefer să nu le numesc, mi s'a dat să înţeleg că Statele Unite ar face mai bine dacă şi-ar lua tălpăşiţa cu tot programul lor de ajutorare a străinătăţii".

„Nimeni nu se mai îndoieşte că în America a început depresiunea"

LONDRA 5 (Agerpres). — Comentând apropiata conferinţă a miniştrilor de finanţe ai ţărilor Commonwealthului care se va deschide la 8 Ianuarie la Sydney, observatorul financiar al ziarului „Daily Mail" scrie că problema depresiunii care se apropie în America va constitui problema principală care se va discuta la conferinţă. „In prezent, aproape nimeni nu se mai îndoieşte, arată observatorul, că în America a început depresiunea: în ţară producţia a scăzut aproximativ cu 6%".

Sarcina primordială a miniştrilor de finanţe ai ţărilor Imperiului Britanic va consta, după părerea observatorului, în elaborarea unui plan menit să preîntâmpine extinderea eventualei depresiuni din America asupra ţărilor Imperiului Britanic.

O nouă realizare a televiziunii sovietice

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: De curând a avut loc la cinematograful „Ermitaj" din Moscova prima vizionare publică a unui program de televiziune transmis pe ecran mare. In acest scop, sala a fost complet reamenajată. A fost instalat un sistem complex de televiziune produs în Uniunea Sovietică, iar pe plafon şi pereţi tapisaţi în mătase au fost montate dispozitive speciale de absorbire a sunetului. Un proiector puternic aşezat în faţa ecranului, a permis mărirea imaginei şi reproducerea ei pe un ecran de 12 m.p.

La orele 7 seara în sală s'au stins luminile, iar pe ecran a apărut imaginea crainicului dela postul central de televiziune din Moscova. Spectatorii au urmărit cu interes primul spectacol transmis de centrul de televiziune pe ecran mare. Ei au ascultat un concert dat de maeştri ai artei, au vizionat un jurnal sportiv, precum şi piesa „Candidat de partid" de A. Cron.

Scurte ştiri

● Filmele sovietice „Compozitorul Glinca" şi „Prin gheţurile oceanului", prezentate în cadrul Festivalului internaţional al filmului pentru 1953 care a avut loc la Edinburg au fost premiate cu diplome de onoare ale Festivalului. Din cele 192 de filme prezentate în cadrul Festivalului, 28 au fost distinse cu diplome de onoare.

● La 29 Decembrie 1953, în sala cinematografului „Babylon" din Berlin a fost prezentat într'un cadru festiv filmul românesc „Nepoţii Gornistului", seria întâia. Au fost de faţă personalităţi din viaţa politică şi culturală a R. D. Germane. Filmul s'a bucurat de o primire călduroasă din partea celor peste 1.000 spectatori.

● Potrivit relatărilor Agenţiei Vietnameze de Informaţii, poporul Vietnamului se pregăteşte în vederea Lunii prieteniei dintre Vietnam, Uniunea Sovietică şi China, care se va desfăşura între 18 Ianuarie şi 18 Februarie 1954.

● La 4 Ianuarie s'a deschis la Viena Conferinţa internaţională a juriştilor pentru apărarea drepturilor şi libertăţilor democratice. La Conferinţă participă aproape 200 delegaţi din numeroase ţări: Anglia, Franţa, Italia, Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză, ţările de democraţie populară, ţările Americii Latine şi altele.

● La Bruxelles a fost semnat un protocol cu privire la schimbul de mărfuri între Belgia şi Polonia pe anul 1954. Protocolul prevede lărgirea schimbului de mărfuri faţă de anul precedent.

● Ziarul „Svobodne Slovo" a publicat la 4 Ianuarie o ştire în care se spune că recent a fost semnat la Bruxelles un nou acord comercial între Cehoslovacia şi Uniunea economică belgiano-luxemburgheză pe anul 1954 şi a fost prelungit acordul cu privire la plăţile dintre Cehoslovacia şi Belgia.

● După cum relatează presa democrată, la Milano a avut loc prima conferinţă naţională a ziariştilor muncitori, redactori ai ziarelor de întreprindere din Italia.

● După cum anunţă corespondentul din Teheran al agenţiei France Presse, în ultimele două zile au fost arestate aproximativ 10 persoane dintre cele care au luat parte la campania de protest împotriva sentinţei pronunţată în procesul Mosaddec.

● Zilele trecute comisia apărării naţionale a parlamentului belgian şi-a prezentat raportul asupra bugetului jandarmeriei pe anul 1954. Acest buget atinge suma de 1,179 miliarde franci — cu 17,452 milioane franci mai mult decât în 1953.

● După cum anunţă agenţia Ansa, în câteva regiuni ale Italiei centrale şi de nord a căzut o ninsoare fără precedent. In oraşul Piacenza stratul de zăpadă este de 70 cm. Circulaţia a fost oprită, munca s'a întrerupt, iar aprovizionarea cu alimente s'a înrăutăţit.

● La 3 Ianuarie s'a deslănţuit o furtună pe litoralul belgian al Mării Nordului. Ziarele anunţă că în unele locuri digurile au fost rupte de valuri puternice. In oraşele Ostende şi Knocke-Zut străzile din apropierea ţărmului au fost inundate.

In legătură cu convocarea conferinţei miniştrilor de externe la Berlin

MOSCOVA 5 (Agerpres). — TASS transmite: La 1 Ianuarie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a primit note identice din partea Guvernelor Franţei, Angliei şi S.U.A. ca răspuns la nota Guvernului Sovietic din 26 Decembrie în legătură cu problema convocării conferinţei miniştrilor afacerilor externe.

In aceste note Guvernele susmenţionate au acceptat propunerea Guvernului Sovietic cu privire la convocarea conferinţei miniştrilor afacerilor externe ai Franţei, Angliei, S.U.A. şi Uniunii Sovietice la 25 Ianuarie, la Berlin, şi s'au declarat de acord ca reprezentanţii înalţilor comisari dela Berlin ai celor patru puteri să discute problema clădirii în care să aibă loc conferinţa.

La 4 Ianuarie, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis ambasadelor Franţei, Angliei şi S.U.A. la Moscova o notă de răspuns în care Guvernul Sovietic confirmă primirea notei Guvernelor Franţei, Angliei şi S.U.A. din 1 Ianuarie. In nota Guvernului Sovietic se comunică deasemenea că Inaltul comisar al U.R.S.S. în Germania a fost încunoştiinţat că problema clădirii în care trebue să aibă loc conferinţa urmează să fie rezolvată de comun acord de reprezentanţii Inalţilor comisari ai celor patru puteri dela Berlin.

Discuţii la Bonn cu privire la participarea unor reprezentanţi vest-germani la Conferinţa dela Berlin

BONN 5 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La Bonn a avut loc zilele trecute o şedinţă la care a participat şi secretarul de stat Hallstein şi în cadrul căreia s'a discutat problema desemnării unor reprezentanţi ai Germaniei occidentale la conferinţa miniştrilor afacerilor externe dela Berlin.

Cu acest prilej mai mulţi experţi ai departamentului pentru afacerile externe dela Bonn s'au pronunţat împotriva încercărilor lui Adenauer de a împiedeca participarea unor reprezentanţi din Germania occidentală şi răsăriteană la conferinţa dela Berlin a miniştrilor afacerilor externe. Aceştia s'au împotrivit ca la conferinţă să fie trimişi reprezentanţi din rândul acelor germani care au participat fie la încheierea tratatelor dela Bonn şi Paris, fie la elaborarea planului Schuman. Ei au declarat că socotesc necesar să se studieze în chip amănunţit propunerile cuprinse în declaraţia lui Walter Ulbricht, vicepreşedinte al Consiliului de miniştri al R.D. Germane, arătând că nu se poate ignora pur şi simplu conţinutul pozitiv al acestor propuneri. Ei şi-au exprimat părerea că dacă guvernul dela Bonn s'ar declara dispus să accepte un acord, ar fi posibilă realizarea unei înţelegeri reciproce încă înainte de conferinţa miniştrilor afacerilor externe.

Cultură fizică şi sport

La început de an

In jurnalul personal de antrenament fiecare atlet şi-a complectat cu grijă rubricile privind activitatea sa sportivă din ultimele zile ale anului 1953. Acum fiecare dintre ei începe un alt jurnal pentru noul an, iar caietul cel vechi va fi aşezat cu grijă alături de caietele altor ani. Intr'un asemenea caiet mi-am notat şi eu orele de antrenament făcute dealungul anului 1953, mi-am făcut însemnări pe marginea fiecărui concurs şi am ţinut evidenţa fiecărei performanţe realizate.

Pasiunea m'a determinat să strâng în caiet performanţele fiecărei probe în parte. Deaceia caietul de însemnări seamănă cu cel al unui cronicar al evenimentelor atletismului.

In cursul anului 1953 — de pildă — am avut prilejul să modific de multe ori cifrele legate de performanţele recordurilor ţării, modificând — bineînţeles — de foarte multe ori şi numele atleţilor care deţineau aceste recorduri. Astfel pe tabloul recordurilor republicane pe care l-am întocmit acum, am găsit 40 recorduri care au fost doborîte în 1953 (seniori — 24 şi senioare — 16) în timp ce pe acelaş tablou am întâlnit încă 18 recorduri rămase în vigoare din 1952 (15 la seniori şi 3 la senioare) şi altele a căror existenţă se leagă de anii 1951, 1950, 1949, etc.

O serie din aceste recorduri doborîte în 1953 au o înaltă valoare, ceeace a făcut ca ele să fie reflectate pe plan european şi chiar mondial. Este vorba de recordul de 52 secunde pe 400 m. garduri, realizat de Ilie Savel (a şasea performanţă mondială), de recordul de 6288 puncte al decatlonistului Petre Zâmbreşteanu (a şaptea performanţă mondială) de recordul de 56,94 m. a lui C-tin Spiridon la ciocan (a unsprezecea performanţă mondială) de recordul de 1,60 m. la înălţime a tinerei Iolanda Balaş (a opta performanţă europeană) etc. Valoroase sunt şi recordurile juniorilor Ana Şerban (11,5 sec. pe 80 m. garduri), Daniel Grafenstein (53,11 m. cu ciocanul de 7,250 kg. şi 60,17 m. cu ciocanul de 5 kg.), Sorin Ion (14,54 m. la triplusalt) Ştefan Kadar (1,83 m. la înălţime) etc.

In anul 1953 a crescut deasemenea valoarea generală a performanţelor atleţilor noştri, care s'au comportat bine în întâlnirile internaţionale, cucerind la Festival o medalie de aur (Ion Söter) o medalie de argint (Ion Baboie), două medalii de bronz (Petre Zâmbreşteanu şi Ion Baboie) şi 10 locuri întâi la Campionatele internaţionale de atletism ale R.P.R. Victoria colectivă a echipelor reprezentative — masculină şi feminină — asupra puternicei echipe belgiene ca şi comportarea atleţilor noştri militari la concursul internaţional dela Varşovia, a ridicat deasemeni prestigiul atletismului românesc.

Am ajuns astfel la concluzia că în acest an atleţii au făcut un progres general. La mai toate probele s'au făcut progrese simţitoare. Astfel media primelor 10 performanţe, din anul 1953 la 5000 m. plat este mai bună decât acela din 1948 cu peste un minut, iar la 10.000 m. plat, cu 2 minute 37 secunde faţă de 1940. Acestea nu sunt singurele exemple. Interesant este şi faptul că multe din aceste medii sunt superioare chiar recordurilor naţionale de acum câţiva ani. La 1500 m. plat, de exemplu, media de 3'57" 2/10 este mai bună decât recordul de 3'59"9 10 deţinut de Gh. Kiss, rămas în vigoare până în 1948.

La probele femenine, cele mai bune zece performanţe dela toate probele sunt acelea din acest an. Astfel la aruncarea suliţei media primelor performanţe din acest an este cu aproape 10 m. mai bună ca în 1948, la 80 m. garduri cu peste 2 secunde, la 800 m. plat cu aproape 16 secunde, fără a mai vorbi de [illegible] când nici măcar nu existau 10 atlete la fiecare probă. Din toate acestea se desprinde clar faptul că în anii de democraţie populară atletismul a făcut progrese simţitoare.

Insă faţă de posibilităţile ce ne-au fost puse la dispoziţie de partid şi guvern, rezultatele noastre sunt încă nesatisfăcătoare.

Rezultate slabe obţin atleţii noştri vitezişti, care de câţiva ani nu numai că bat pasul pe loc, dar unii dintre ei obţin rezultate mai slabe. In felul acesta s'a ajuns ca în acest an nici măcar unul dintre atleţii noştri vitezişti să nu poată realiza timpul necesar pentru obţinerea normei de maestru al sportului la 100 şi 200 m., iar la proba de 400 m. plat doar Ilie Savel să obţină un asemenea rezultat. O situaţie asemănătoare este la aruncarea discului băeţi, în special în ceeace priveşte pe maestrul sportului Mihai Raica, ale cărui rezultate, atât la greutate cât mai ales la disc continuă să rămână aceleaşi de câţiva ani. In sfârşit, la probele de fond, la aruncarea greutăţii-femei şi altele, performanţele noastre sunt deasemeni slabe.

In ceeace priveşte săritura cu prăjina, s'au obţinut progrese în creşterea mediei celor mai bune 10 performanţe, care a ajuns la 3,737 m. Progrese simţitoare au făcut M. Dumitrescu şi Al. Brassy, care au reuşit în acest an să sară 4 m., iar tânărul Paul Ion, 3,60 m.

Peste câteva zile voi aşterne pe filele noului meu jurnal care poartă data zilelor anului 1954 noi impresii dela antrenamente. Pe primele pagini am aşternut încă de pe acum câteva lucruri de care în noul an trebue să ţinem seama. Ne aşteaptă un an de muncă asiduă, nenumărate competiţii de atletism, dintre care cele mai importante sunt campionatele europene de atletism, unde va trebui să ocupăm un loc cât mai bun. Pentru aceasta trebue să ne pregătim cu seriozitate, să respectăm cu stricteţe programele de antrenament. La multe probe, noi nu obţinem rezultate bune din cauza slabei pregătiri tehnice. Spre acest lucru trebuie să-şi îndrepte atenţia în special antrenorii noştri. Numai pe baza rezultatelor din anul trecut se poate spune că în anul acesta vor putea fi obţinute rezultate şi mai bune. Mă refer în primul rând la Ilie Savel, cel mai bun atlet al nostru în probele de 400 m. garduri şi 400 m. plat. Oricine-şi poate da seama că alergarea de 400 m. garduri e mai grea ca cea de 400 m. plat şi că deci timpul va fi mai mare. Ilie Savel a reuşit în acest an să alerge 400 m. plat în 48,6 sec., iar 400 m. garduri în 52 sec. Diferenţa de timp dintre o alergare şi alta este deci de 3,4 sec., timp prea mult dacă ţinem seama că recordmanul mondial — atletul sovietic Iuri Lituev are o diferenţă de numai 2,2 sec. Numai prin îmbunătăţirea tehnicii trecerii peste garduri fără a mai aminti şi de mărirea vitezei, Ilie Savel poate obţine un rezultat şi mai bun, rezultat care să-l situeze printre primii trei sau patru atleţi din lume.

Progrese simţitoare pot face Iolanda Balaş şi Ion Söter la săritura în înălţime, E. Trevbal la 800 m. plat, C. Spiridon (ciocan), A. Palade Ursu la 800 m. plat, G. Georgescu (greutate), D. Zamfir şi Demeter (suliţă), Ana Şerban (80 m. garduri) Lia Manoliu (disc) Anelise Reimesch şi Ilona Micloş (suliţă) etc.

Deasemeni trebuie îndreptată atenţia asupra probelor unde mai obţinem încă rezultate slabe, ca de pildă, 100 şi 200 m. plat băeţi şi fete, greutate fete, disc băeţi şi în special la probele de marş şi fond, 5000 şi 10.000 m. plat. Pentru obţinerea de performanţe superioare, pentru un avânt general al atletismului în ţara noastră, trebue să pornim bine dela început, să folosim mai bine ca până acum bogata experienţă a prietenilor noştri — atleţii sovietici, cei mai buni din lume.

ZENO DRAGOMIR
maestru al sportului

Spectacole

MIERCURI 6 IANUARIE 1954

Teatre: Naţional „I. L. Caragiale" (Sala Studio): Schimbul de onoare; **Naţional „I. L. Caragiale"** (Sala Comedia): Matei Millo (Caruţa cu paiaţe); **Teatrul de Stat de Operetă:** Casa cu trei fete; **Municipal:** Afaceriştii; **Tineretului:** Insir'te mărgărite; **Armatei** (B-dul Magheru): Cazul Bennet; **Muncitoresc C.F.R.** (Giuleşti): Titanic vals; **Teatrul Evreesc de Stat:** Cismarul cel isteţ.

CINEMATOGRAFE: Patria, 23 August: O afacere importantă; **Republica:** Aventurile lui Alioşa Ptiţin; **Bucureşti:** Soldatul victoriei (seria I-a); **I. C. Frimu:** Revizorul; **Infrăţirea între popoare:** Valea diavolului; **Elena Pavel:** Cu inima deschisă; **Magheru:** Dr. Maxim Gorchi: Doi ieptaşi, O poveste cu urşuleţi, Republicii; **Lumina:** Declinul [illegible] **Victoria:** Preludiul gloriei; **Al. Popov, Moşilor:** Aventură la Castel; **8 Martie:** Călătorie [illegible]; **Cultural:** Insula misterelor; **Al. Sahia:** O noapte furtunoasă, Lanţul slăbiciunilor, Vizita, Arendaşul român; **Flacăra:** Cântăreţul stepelor; **T. Vladimirescu:** Inimă fierbinte; **Arta:** Fata cu părul cuprului; **Popular:** Anii tinereţii; **M. Eminescu:** Pe aripile cântului (Rimschi-Corsacov); **Miorita:** Nu-i pace sub măslini; **C. David:** Vacanţă cu Andei; **Donca Simo:** Barbarii; **Ilie Pintilie:** Trei povestiri; **8 Mai:** Mitrea Cocor; **Volga:** Centenarul Teatrului Naţional „I. L. Caragiale", Campionatele mondiale de tenis de masă; **1 Mai:** Cadavrul viu; **Libertăţii:** Dincolo de Dunăre; **N. Bălcescu:** Ceasnaev; **Rahova:** Căpitan la 15 ani; **Olga Bancic:** Zorile deasupra Niemenului.

REDACŢIA: Bucureşti, Piaţa Scânteii Tel. Nr. 7.61.00 ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. Academiei 17 Tel. 5.79.60. DIFUZAREA: Tel. 5.38.77 — TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scânteii „I. V. Stalin" — Piaţa Scânteii.